magazin '73

almanah

„almanah magazin '73"

CENTRALA DE PRODUCȚIE, VALORIFICARE ȘI INDUSTRIALIZARE A LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

oferă consumatorilor, prin rețeaua de magazine proprii, un bogat sortiment de legume, fructe (proaspete ori conservate și deshidratate) de cea mai bună calitate.

La mulţi ani!

ALM. MAGAZIN—C.1

MUZEUL PRESEI SEVER BOCU
UMBOLIA
Nr. .....

ÎN ORDINEA FIRII

ADRIAN PĂUNESCU

Final de an, final de epopee!...

Nu un an ca toți anii, nu un an de rînd, ci un an excepțional. Un an epopee!

Niciodată, noi, românii, n-am visat mai îndrăzneț și niciodată n-am fost puși în situația ca, în chiar prima toamnă, de după vara dimensionării visului, să ne încercăm puterile în lupta directă cu o întreagă potrivnicie a naturii.

În primăvara lui 1972, capetele noastre își întorceau ochii tot mai des către cer, cercetîndu-l și așteptînd ploaia. Săptămîni în șir n-a plouat. Atunci, noi am urît timpul senin. Mirosea a secetă, la limita tuturor gospodăriilor țărănești din Nobilele-Vechi-Principate - ale - Valahiei-ale - Transilvaniei - și - ale - Moldovei. De atîta secetă acră, ce se cocea peste lume, se strepezeau tăișele coaselor și secerelor, și din piatra munților curgea țărînă. Dar, într-o ultimă clipă în care ploaia mai avea rost, din sufocarea senină a unui întreg cer nedrept, a început să plouă. Și a fost anul cel mai rodnic al grîului nostru. N-avusesem niciodată, în întreaga noastră istorie, recolte atît de bogate de grîu. Și asta cînd? Într-un an, la al cărui început, ursitoarele leșinaseră de atîta seninătate secetoasă a primăverii. Întîmplarea aceasta nu putea să nu însemne o nouă confirmare a faptului că marile victorii se obțin după mari încercări.

Final de an, final de epopee!...

O epopee care, de fapt și de fapt, nu se termină, ci se întinde pe durata unei întregi existențe, a acestui neam de oameni, a acestei seminție de eternitate, care sîntem noi, românii, o dată cu toate popoarele demne ale lumii. Dar epopeile nu sînt nesfîrșite, totuși; eternă e doar viața eroilor lor. Pentru ca Odiseea să poată începe, trebuia să se termine Iliada. Final de an, final de epopee!...

Un an greu, un an epic. S-au întîmplat multe, ne-a fost dat să ne aducem aminte, cu prisosință, că datoria noastră e, nu să hibernăm, ci **să existăm conștient și să fim treji în fiecare zi a vieții.** Căci, pînă la urmă, ce poate fi presiunea la care ne supun evenimentele, decît permanenta întrebare «mai existați?» pe care moartea ne-o pune mereu, de după fiecare cotitură a destinului? Mai existăm, și vom mai exista, chiar dacă (mai ales dacă!) solicitarea potrivniciei ar crește. Trezia și lupta se trag din același har, harul conștiinței. Și, pe cît n-am avut, de-a lungul istoriei noastre, destulă pîine și destul pămînt, pe atît am avut în capete conștiință. Constantin Brîncoveanu nu e doar un simplu voievod decapitat, ci simbolul unei recunoașteri. Dușmanii recunoșteau în domnitorul român o conștiință: după ce i-au luat pămîntul țării de sub picioare, după ce i-au luat copiii din viață, ei au continuat gestul

omorîrii lui, despărțindu-i capul de trup, adică izolîndu-i conștiința.

Istorie — epopee!...

În primăvara lui 1972, căutam cărți, despre originea și formarea norilor. Mă-ntrebam, așa cum probabil că mulți se întrebau pe aceste pămînturi, cum ar putea fi provocată ploaia. Stăteam, în acea primăvară de vorbă, cu inginerul Ion Toma, directorul I.A.S. Prejmer, bărbat priceput la ale naturii și îndrăgostit de ale sufletului; el mi-a spus cu o credință în stare să adune norii pe cer: «va fi un an ploios; peste cîteva zile va începe ploaia». După cîteva zile, a început ploaia.

Vara a fost bogată, vara a fost a noastră. În plin miez de vară, a avut loc Conferința Națională a Partidului Comunist Român. Această conferință a decis, în continuarea Congreselor IX și X ale Partidului, dezvoltarea României Socialiste. Tovarășul Ceaușescu spunea despre această Conferință: «**...prin amploarea problemelor la ordinea zilei, Conferința noastră Națională depășește multe Congrese din trecutul nostru. Iată de ce Conferința are o însemnătate istorică pentru partidul nostru**». Dar secretarul general al Partidului știe că există o mentalitate dăunătoare, o mentalitate care consideră că evenimentele sînt evenimente și că, în rest, viața se poate desfășura la voia întîmplării. Mentalitatea respectivă vrea să ne facă să credem că, din cînd în cînd, trebuie și asemenea festivități, dar că — în tot restul vremii — viața ar fi determinată de vechi rutine. Iată ce răspuns clar și energic a dat secretarul nostru general acestei mentalități:» **Avem un program de lucru marxist-leninist care se bucură de aprobarea unanimă a partidului și poporului. Ceea ce se cere acum din partea noastră, a tuturor, este să trecem la activitatea organizatorică practică pentru înfăptuirea lui. Este de datoria noastră, a tuturor, a dumneavoastră, delegații, ca, întorși în organizațiile de partid respective, să vă aduceți contribuția activă, împreună cu organele și organizațiile de partid, cu conducerile întreprinderilor și ministerelor, ale tuturor unităților de stat, la stabilirea măsurilor practice de înfăptuire în viață a hotărîrilor Conferinței. Vreau și aici, tovarăși, să fiu foarte precis. Nimeni nu trebuie să-și închipuie că am adoptat hotărîri pentru a le așeza în sertar. Ele constituie programul de lucru al tuturor; fiecare la locul său, în conformitate cu răspunderea pe care o are în partid și în stat, este chemat să acționeze pentru îndeplinirea lor — și va fi judecat după felul cum muncește pentru realizarea lor.**»

Ei bine, a început munca pentru realizarea hotărîrilor Conferinței Naționale. Munca aceasta nu este o simplă îndeplinire de sarcini tehnice, economice ori lăuntrice, ea este o **muncă de creație**. Noi nu sîntem roboții unei idei fixe, ci participanții la un vis care e cu atît mai frumos cu cît fiecare îl visăm mai adînc și mai conform cu esența sa. Munca românilor, în 1972, e creație. Avem de edificat un drum rapid, avem de învins o rămînere în urmă, avem de eliminat tot ceea ce e străin de om, din gîndirea și sufletul omului. Avem, în fața ochilor, un handicap considerabil; încît singura noastră șansă e să muncim creator. Iar creația este o consecință a libertății. Partidul nostru a înțeles asta, și după al IX-lea Congres al său s-a dezvoltat în

mod simțitor libertatea responsabilă a individului. Această libertate s-a dezvoltat în ritmul și în direcția impuse de necesitățile tuturor. De multe ori, m-am gîndit la ideea aceasta, pentru că de multe ori ritmul meu individual era pus în situația să chestioneze ritmul general. Cu cît a trecut vremea, cu atît am înțeles că libertatea este climatul tuturor și că drepturile indivizilor decurg din dreptul colectivității lor. Eu sînt convins astăzi că nu e liber un individ care face parte dintr-o națiune asuprită și că nu e liberă o națiune care-și asuprește indivizii.

Ne gîndim la toate acestea pentru că simțim nevoia să **creăm,** pentru că simțim nevoia să descoperim căile noi ale dezvoltării, singurele în măsură să proiecteze țara noastră pe un drum nou (față de tot trecutul) și înnoit (față de prezent). Conferința Națională a Partidului va rămîne în istorie — dacă vom ști să-i dăm viață practică — Conferință a Creației, Conferința Handicapului Învins, Un Moment Crucial. Și ea a început să devină ceea ce visam noi să devină.

Hotărît lucru, noi, românii, n-avem soartă de visători obișnuiți. Abia se încheiase Conferința Națională și a urmat o grea încercare, la care ne supunea din nou natura, după aceea din primăvară. De data aceasta, a plouat fără sfîrșit. Recoltele toamnei au fost grav amenințate, iar semănatul primejduit întru-totul. Cu un efort solidar, învingîndu-și propriile fragilități biologice și sfidînd vitregiile, cetățenii României au știut să facă din toamna lui 1972, o toamnă eroică și să saboteze catastrofa care-i pîndea. Au fost zile în care nimeni nu știa dacă se va putea realiza culesul porumbului, al cartofilor și al sfeclei și dacă se va putea semăna grîul. Nimeni nu știa rezultatul, dar toți știam că vom face tot posibilul, în limitele omenești, în limitele cele mai de sus ale puterilor ființei noastre, pentru a nu ne lăsa umiliți de niște ploi nesfîrșite. Și, pînă la urmă, am învins. Cînd am văzut porumbul mergînd spre hambare și cîmpurile arate, parcă am văzut rădăcina Carpaților și a Dunării. Iată, după o nouă încercare, inima noastră a intrat în iarnă, nesperiată, ba chiar liniștită și, desigur, mîndră.

Final de an, final de epopee!...

Și totuși, și totuși, toate cîte ni s-au întîmplat ni s-au părut pînă la urmă normale. Ni s-a părut în ordinea firii acea primăvară primejdioasă în seninătatea ei și ni s-a părut în ordinea firii acea toamnă primejdioasă în tulbureala ei. Totul ni s-a părut normal pentru că avem planuri mari, pentru că ne gîndim nu la Om (cu **O** mare, majusculă a îngîmfării!) ci la om (cu o mic, litera normală a unui destin neobișnuit!) pentru că vrem să fim fericiți și pentru că știm că fericirea noastră de azi trebuie să însemne temeiul fericirii de mîine. Nu putem mînca azi din pîinea viitorului, așa cum nu putem pune pe seama viitorului lipsurile de azi.

În ordinea firii! Totul a fost în ordinea firii. Și asta, nu pentru că nu ni s-au întîmplat lucruri neobișnuite, ci pentru că noi înșine trăim o viață lăuntrică neobișnuită. Altădată, am fi putut crede că se petrec cu noi evenimente din afara firii. Acum, însă, cînd noi înșine vrem să atingem ținte atît de înalte și să străbatem drumuri atît de dificile, ceea ce s-a întîmplat a fost în ordinea firii.

Pentru că e în ordinea firii ca un popor-erou să trăiască ani-epopee.

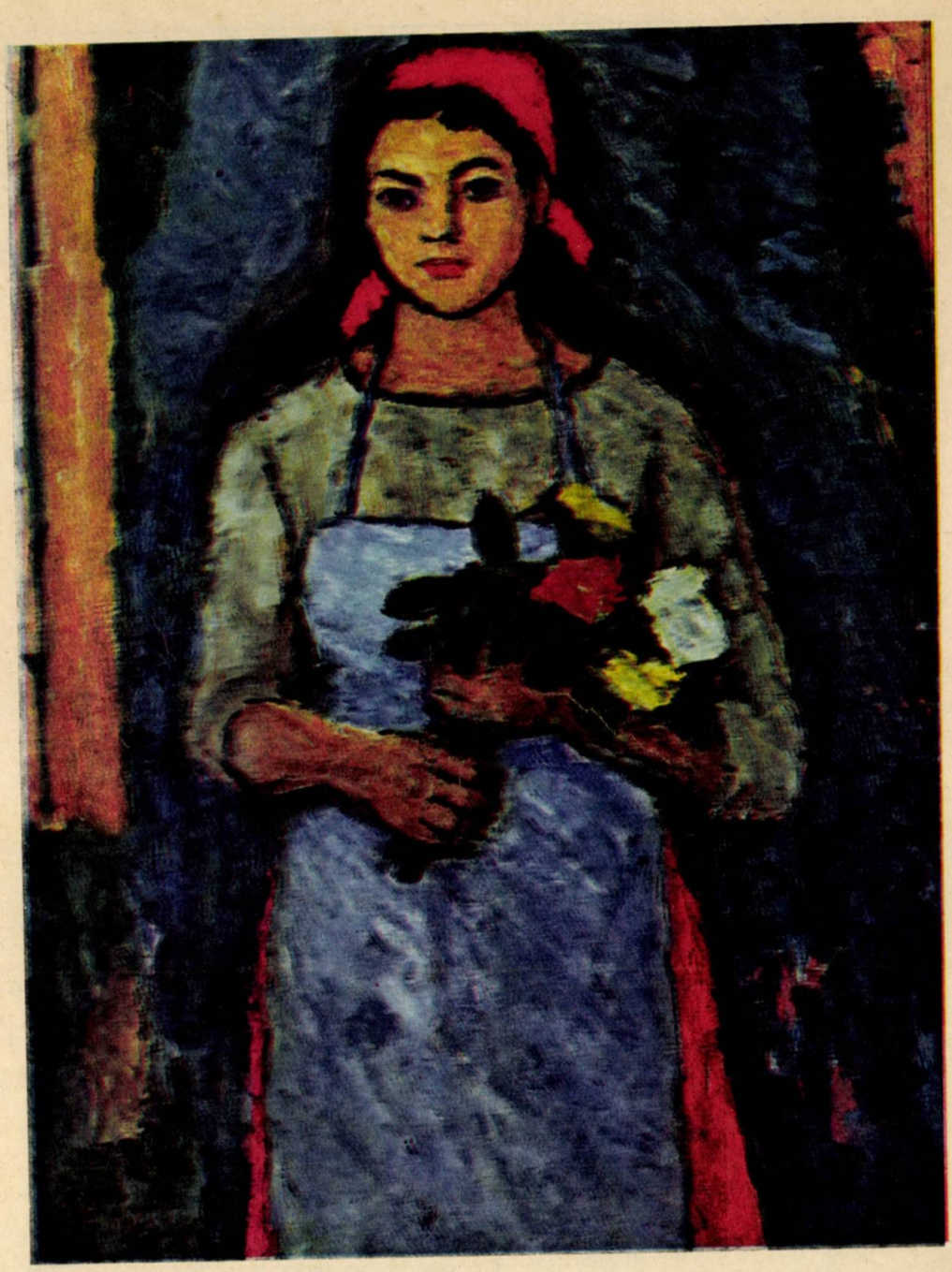

Ion PACEA

Muncitoare

IMAGINI CARE ACUM 25 DE ANI NU EXISTAU

Se încheie cel mai rodnic pătrar de veac din istoria țării. Un sfert de secol atît de plin, atît de bogat în evenimente și înfăptuiri, încît orice comparație cu o perioadă similară din trecut este de neimaginat.

Exceptînd elementele de ordin natural se poate afirma că întreaga înfățișare a patriei noastre s-a schimbat fundamental în ultimul sfert de secol. Orașele și satele, fabricile și ogoarele, dar, mai ales oamenii în tot ce reprezintă esențialul: felul lor de a trăi, modul lor de a gîndi și a munci. O dată cu Republica ajunsă la vîrsta maturității, patria noastră pășește acum ferm pe calea construirii societății socialiste multilateral dezvoltate.

Mii, zeci de mii de imagini și tot n-ar fi suficiente pentru a ilustra tot ceea ce anii 1947—1972 au reprezentat în viața țării și a poporului. Fotografiile pe care le-am ales nu au, de aceea, nici cea mai modestă pretenție de a descrie, fie chiar parțial, evoluția atît de rapidă, de spectaculară, a economiei, culturii și vieții sociale din patria noastră. Am considerat însă că ele exemplifică, cu ajutorul imaginii și a comentariilor semnate de oameni ce trăiesc și muncesc în locurile respective, cîteva din direcțiile esențiale ale dezvoltării României și poporului ei.

PLATOUL SMÎRDANULUI

Platoul Smîrdanului de lîngă Galați a fost înscris în anii socialismului, prin forța și inteligența oamenilor, pe coordonatele ascendente ale economiei noastre naționale în plin avînt. Combinatul siderurgic înălțat în orașul de la Dunăre a devenit izvorul nr. 1 al siderurgiei românești avînd debitul cel mai însemnat de oțel al patriei socialiste. Din 1970, «izvorul» de pe dealul Smîrdan pulsează în fiecare an în arterele economiei naționale milioane de tone de oțel.

La chemarea conducerii de partid de a învinge timpul, noi, toți cei care muncim în cel mai fierbinte sector al marelui combinat siderurgic gălățean am răspuns prin fapte. Într-una din duminici, era septembrie 1972, aici s-a elaborat cel mai mare număr de șarje: 57. Pentru a putea aprecia la justa lui valoare acest adevărat record obținut de oțelarii gălățeni, este suficient să precizăm că puterea instalată pentru producerea oțelului în actuala etapă este doar de 51 de șarje în 24 de ore. Și lupta cu timpul nu este încheiată. Chemarea «Inițiativă, faptă, cinste, demnitate» după care se călăuzesc la ora actuală zecile de mii de siderurgiști din dealul Smîrdanului, ne ajută s-o luăm înainte timpului și să dăm patriei tot mai mult oțel.

ALEXANDRU STOICA
oțelar,
Erou al Muncii Socialiste,
Combinatul siderurgic-Galați

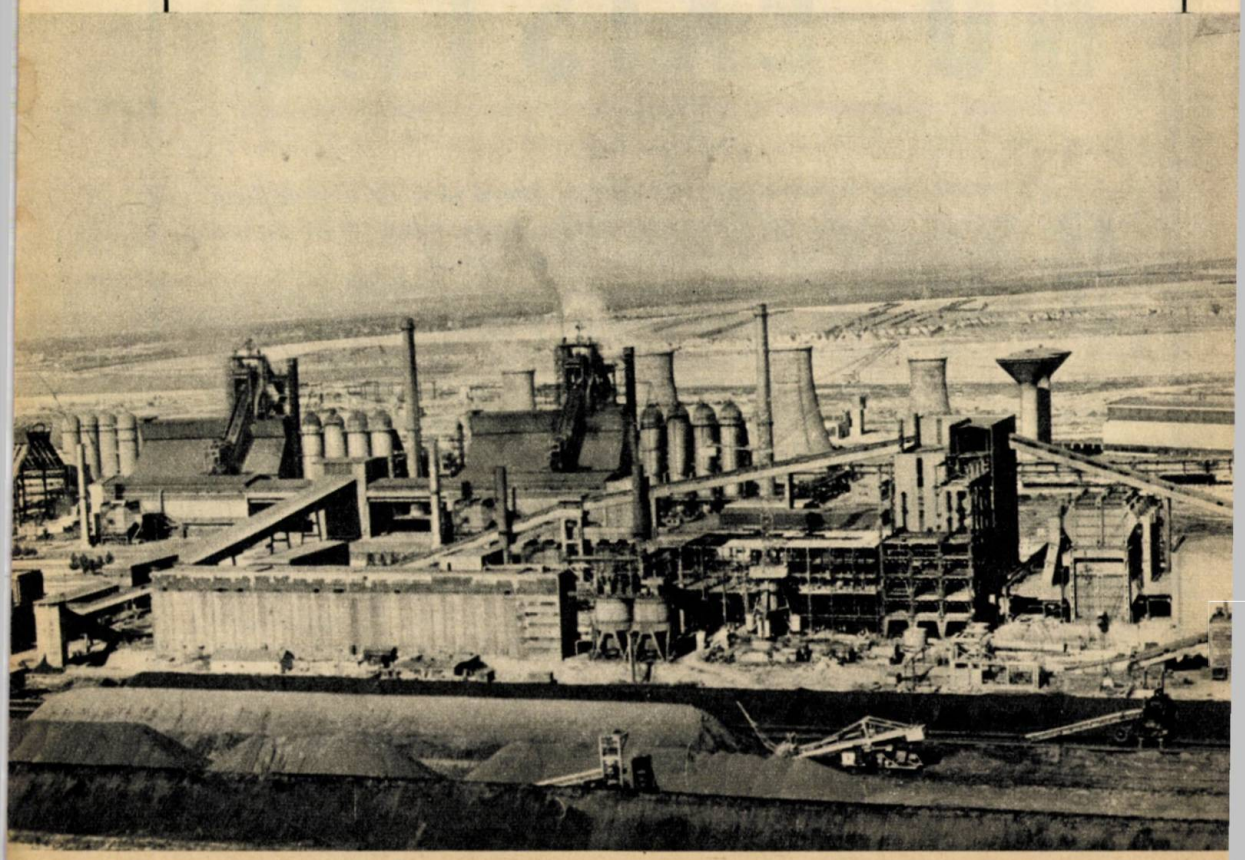

AUTOCAMIOANE «ROMAN» ȘI «DAC»

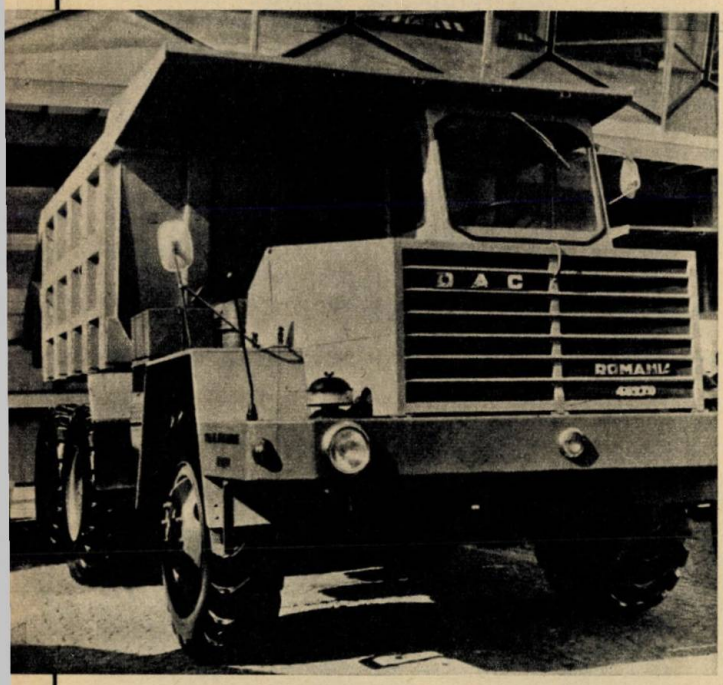

Plecînd în 1954 de la o primă serie de 700 autocamioane tip S.R. 101, colectivul nostru a ajuns ca în prezent să producă anual zeci de mii de autocamioane și autoutilitare etc. în 60 de tipuri și peste 200 de variante constructive. Aceasta înseamnă o creștere de 50 de ori a volumului acestor produse. Prin performanțele tehnice și funcționale înregistrate autocamioanele «Carpați» și «Bucegi» sînt astăzi căutate și apreciate atît de beneficiarii interni cît și de cei din peste 20 de țări ale lumii.

Viitorul ne oferă posibilități și mai mari de a răspunde cu promptitudine celor mai exigente solicitări exprimate pe piața mondială, atît prin perfecționările și modernizările aduse produselor actuale, prin dezvoltarea de stații Service în țările importatoare cît, mai ales, prin introducerea în fabricație de serie a noilor autocamioane de tip ROMAN și DAC, echipate cu motoare Diesel. Cu o realizare de mare prestigiu ne-am prezentat la ediția a II-a a Tîrgului Internațional București, unde am adus și noile autocamioane de tip DAC, cu capacități de 16—18 și 28—30 tone, proiectate și executate în exclusivitate de colectivul uzinei noastre.

În viitorii ani ai acestui cincinal uzina va cunoaște o dezvoltare fără precedent, statul alocînd acestui scop investiții de sute de milioane lei. Se construiesc și vor intra în curînd în folosință hala pentru motorul Diesel, și fabricarea cutiilor de viteze, o secție de montaj general, o hală pentru rama-șasiu și altele. Aceasta înseamnă practic că pe lîngă actuala uzină va intra în funcțiune încă o uzină nouă — totul formînd, în final, un veritabil gigant industrial care la începutul viitorului cincinal va debuta cu o producție sporită de camioane anual.

CONSTANTIN IVĂNEANU
inginer șef de concepție
la Uzina de autocamioane-Brașov

PORȚILE DE FIER

Omul neavizat își închipuie Dunărea la Porțile de Fier ca un fluviu căruia îi sustragi o parte din ape și le treci prin turbine pentru a le pune în mișcare, în vreme ce restul debitului curge în voie pe alăturea. Lucrurile sînt însă mai complicate din foarte multe puncte de vedere. Uriașa forță a fluviului este pipăită și trebuie stăpînită nu numai la Porțile de Fier ci mult în aval, și mai mult în amonte. Acum, după ce această uriașă lucrare hidroenergetică, una din cele mai impresionante din cîte s-a realizat vreodată în lume, a fost cu succes încheiată, volumul de calcule pe care-l implică acțiunea complexă de stăpînire conștientă a uriașelor energii ale fluviului este impresionant. Serviciul nostru de dispecerat își întemeiază calculele privind modul de funcționare a centralei electrice, pe optimizarea graficelor, corelarea lor cu dispecerul național și cu cel iugoslav, cu valorile la care trebuie să se mențină nivelul apelor în amonte și în aval pentru desfășurarea nestingherită a navigației, a neîntreruptelor activități portuare. Nivelul apelor trebuia astfel dirijat încît nu numai să nu stînjenească activitatea navală dar nici să nu provoace inundații. Oamenii, oricît de buni calculatori ar fi, nu pot rezolva totdeauna astfel de probleme cu promptitudinea și rapiditatea necesară. În consecință s-a recurs la un prim calculator electronic care se instalează la Porțile de Fier pentru a furniza elementele necesare unei dirijări științifice, cu cît mai mare precizie a forței colosale a apelor.

STELIAN DEDU
inginer șef

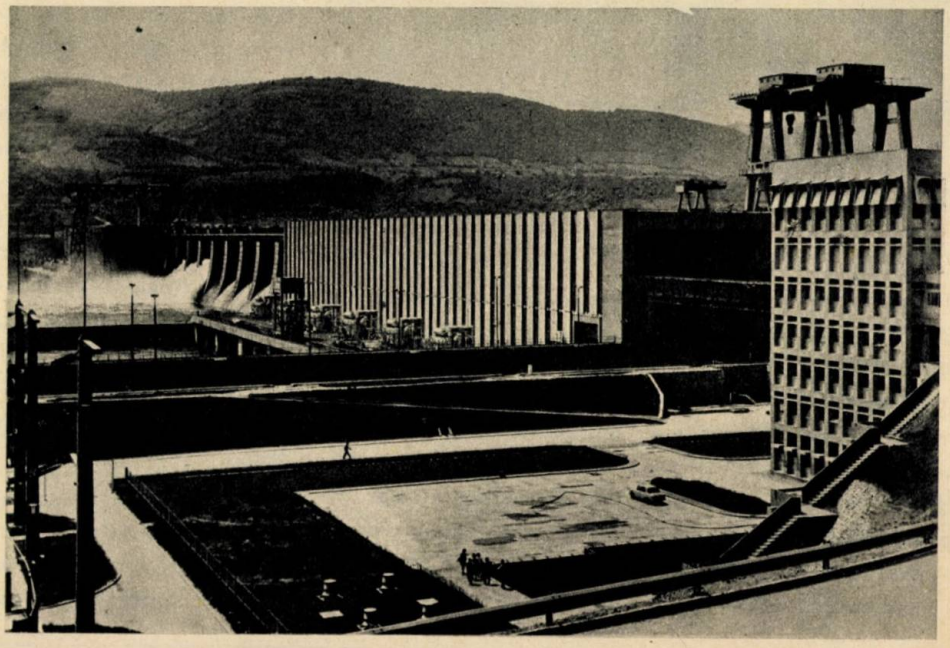

VÎRSTA REPUBLICII

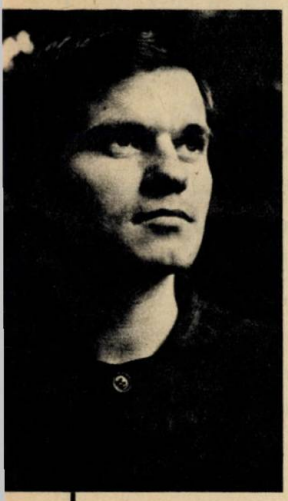

Ion Oprea, strungar la noi, la Vulcan, nu împlinise nici un an în ziua naşterii Republicii. S-ar putea spune că este de aceeaşi vîrstă cu Republica noastră. Iar viaţa lui, care nu se deosebeşte de cea a milioane de alţi oameni crescuţi în anii noştri, se împleteşte strîns cu viaţa şi dezvoltarea statului nostru socialist.

Astăzi, la 26 de ani, Oprea este la noi un «nume». Este unul dintre cei mai bine pregătiţi, mai conştiincioşi şi mai conştienţi muncitori ai «Vulcanului». Faptul că în acest an a ocupat locul II (la proba practică locul I) la Olimpiada strungarilor, vorbeşte suficient despre înalta sa calificare. Cei ce îl cunosc mai bine ar putea adăuga cuvinte frumoase şi despre felul exemplar în care se comportă în uzină şi în afara ei.

De cîteva luni Ion Oprea are un moştenitor care va constitui contingentul sfertului de veac al Republicii aşa cum tatăl său face parte din contingentul naşterii ei. Şi care va fi martor şi participant la zorii comunismului, întocmai cum părintele său a fost şi este un constructor activ al societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

ŞTEFAN BUCUR,
tehnician, secretarul Comitetului U.T.C. al Uzinelor «Vulcan»-Bucureşti

MEDALII PENTRU MAŞINILE UNELTE ROMÂNEŞTI

Fabrica de maşini-unelte şi agregate din Bucureşti este una din creaţiile recente ale industriei noastre constructoare de maşini, completînd în mod armonios platforma industrială de pe Bulevardul Muncii.

Probabil că foarte mulţi vizitatori ai Tîrgului international Bucureşti, în cea de-a doua ediţie a sa, s-au oprit în faţa maşinilor unelte purtînd marca noastră «Titan», iar cei cunoscători le-au admirat performanţele. Ca membru al unui colectiv de muncă tînăr şi inimos sînt mîndru de strungurile pe care le livrăm de cîţiva ani încoace întregii ţări şi numeroşilor solicitatori de peste hotare. Despre calitatea lor vorbesc numeroasele medalii cucerite la diferite expoziţii şi tîrguri internaţionale.

La încheierea unui an de muncă rodnic sînt mulţumit să folosesc acest prilej pentru a comunica faptul că muncitorii, inginerii şi tehnicienii noştri şi-au îndeplinit angajamentele luate în întrecere. Este o garanţie că şi anul 1973, pe care îl începem, va fi la fel de rodnic, că şi la noi finele cincinalului va fi simţitor devansat faţă de filele calendarului.

Ing. M. CREŢU
directorul Fabricii de maşini-unelte şi agregate din Bucureşti

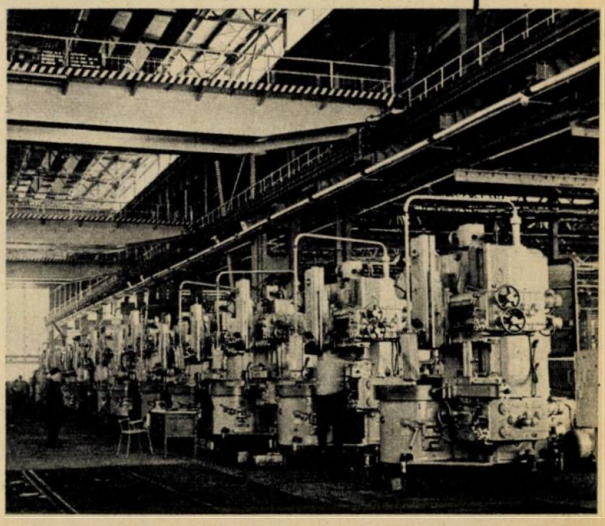

SĂVINEȘTI

Odinioară sat de tăietori de pădure, de plutași și crescători de animale, Săvineștiul a devenit astăzi unul dintre cele mai puternice centre industriale ale țării. Simpla rostire a numelui lui te ducea fără să vrei cu gîndul la primelor fibre chimice românești. Numele de Săvinești a devenit sinonim cu relon, cu melană. De la punerea în funcțiune a primeloinstalații, cu 10–12 ani în urmă — și pînă astăzi, uzina a parcurs un drum continuu ascendent, marcat succesiv de cele 4 etape de dezvoltare. Intrarea în funcțiune, începînd din anul viitor, a celor trei mari obiective aflate într-o fază avansată de producție: caprolactama III, relon 4 și melana 4 va duce la triplarea actualei capacități de producție a uzinei. Cantitatea de melană ce se va produce la Săvinești la sfîrșitul actualului cincinal, va fi echivalentă cu lînă provenită de la o turmă cu circa 10 milioane de oi.

Gîndirea tehnică, spiritul creator în continuă efervescență al cercetătorilor și cadrelor tehnice își găsește materializarea în numeroasele inovații și invenții, unele dintre ele cu răsunet mondial. Fabricarea poliamidei bloc și a relonului cu ingrediente, a fibrelor acrilice tip bumbac, realizarea celei dintîi instalații din țara noastră pentru fabricarea metabisulfitului de sodiu sînt doar cîteva din premierele înscrise în ultima vreme în cartea de aur a uzinei.

Ing. VALERIU MOMANU
director general al Centralei industriale de fibre chimice Săvinești

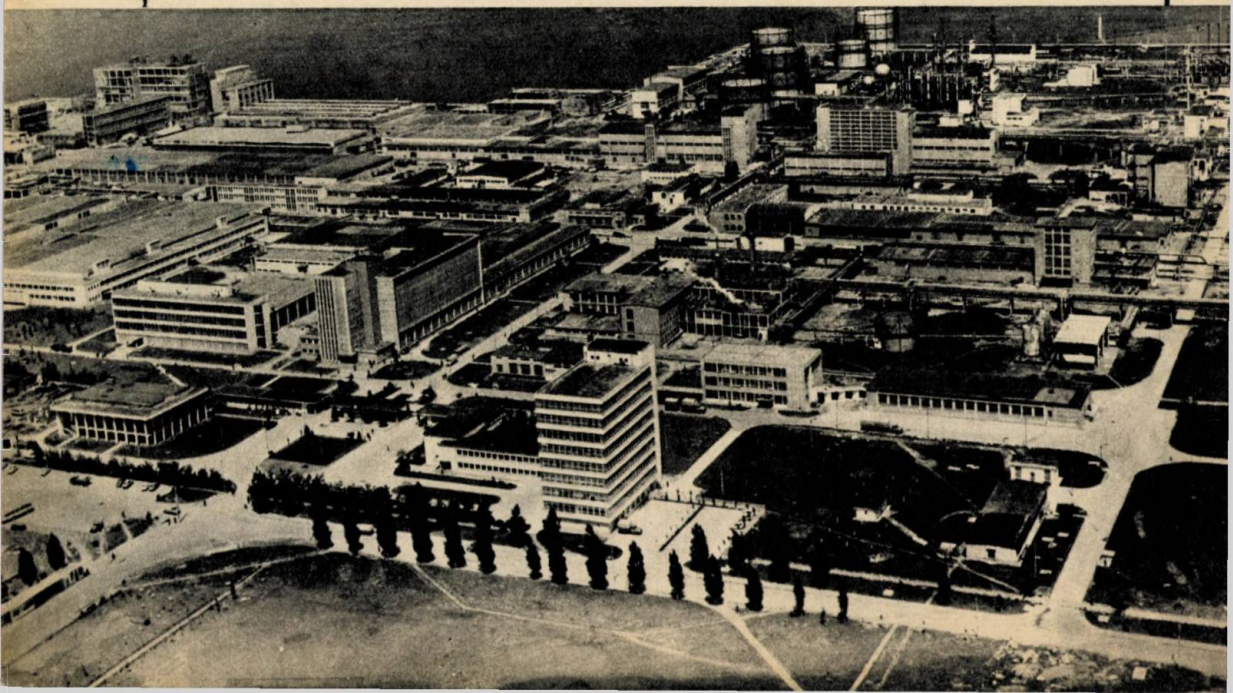

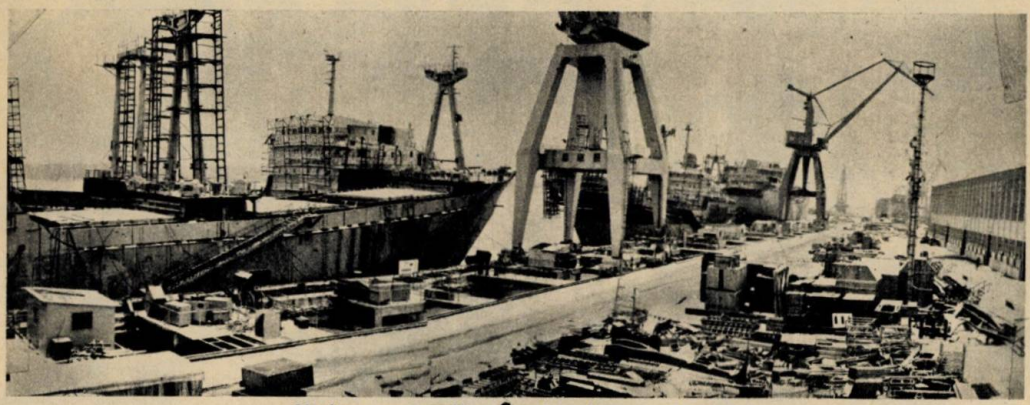

Vedere generală a Șantierului naval Galați

CONSTRUCTORII DE NAVE

Ca atîtea alte ramuri industriale, se poate afirma că industria construcțiilor navale românești constituie o creație a regimului nostru, căci atelierele de reparații ce existau la Galați, Tr. Severin și Constanța nu meritau nici pe departe numele de șantiere navale. Și iată că astăzi România dispune de șantiere moderne care au contribuit la dotarea flotei noastre maritime și fluviale, la creșterea volumului de export al produselor românești.

Aflat pînă în prezent pe locul prim printre întreprinderile de acest fel ale țării (loc pe care în curînd îl va ceda șantierului naval din Constanța, care va cunoaște o dezvoltare vertiginoasă), Șantierul naval din Galați este creatorul primelor nave moderne de fabricație națională, cu un deplasament de pînă la 12 500 tdw. Anul 1972 a însemnat pentru colectivul nostru o perioadă de vîrf a activității de pînă acum: tonajul total al navelor livrate a întrecut cu peste 30 la sută cel realizat în anul precedent. Și aceasta, în condițiile în care trei nave au fost realizate pentru prima oară, avînd caracter de prototip: cargoul destinat transportării mărfurilor în containere, cargoul de 7 500 tdw pentru mărfuri generale și carbonierul de 15 000 tdw.

Experimentatul nostru colectiv este decis să-și aducă în continuare o contribuție majoră la creșterea de 2,3 ori a producției de nave în țara noastră în cadrul actualului cincinal. Cincinal pe care ne străduim din răsputeri să-l scurtăm cu cît mai multe luni.

Ing. ION CĂLIN
director tehnic al Șantierului
Naval Galați

LA FIECARE CINCI MINUTE O «DACIE»

Sînt unul din miile de muncitori ai modernei uzine construită cu sase ani în urmă la Colibași și la fel ca toți ceilalți tovarăși de muncă sînt bucuros și mîndru că fac parte din marele colectiv ce scoate astăzi la fiecare cinci minute cîte o «Dacie» de pe banda de montaj.

Am fost martor la marea dezvoltare pe care uzina noastră a luat-o într-un timp extrem de rapid. Am văzut cum s-au ridicat sub ochii mei noua forjă, fabrica de segmenți, turnătoria de neferoase, fabrica de scaune, sculăria și atîtea alte noi obiective productive. Am participat la eforturile pentru integrarea fabricației de autoturisme românești, eforturi ce au dus în prezent la atingerea unui procent de integrare de circa 80 la sută. Și cu aceeași satisfacție am constatat că «Daciile» românești au început să fie la fel de apreciate în țară ca și peste hotarele ei.

În tînăra noastră uzină mai sînt, în acest cincinal, încă multe lucruri de făcut pentru a se ajunge la obținerea unei producții mai mari de autoturisme anual. Va trebui să ne dezvoltăm capacitățile prin crearea unor fabrici noi — de autoutilare, de pistoane, bolțuri și de alte subansamble. Dar mai ales va trebui să ne îndreptăm eforturile spre soluții tehnice și organizatorice cît mai bune, care să asigure o productivitate ridicată, folosirea optimă a bazei materiale și a forței de muncă. Sînt convins că întregul nostru colectiv va ști să-și îndeplinească cu cinste angajamentul realizării înainte de termen a cincinalului.

ION VASILE
muncitor, Uzina de autoturisme Pitești

DE LA „RADIO POPULAR" LA «SATURN» ȘI «MAESTRO»

Vă mai amintiți, poate, de acel modest «Radio-popular» de acum vreo două decenii. Nu era prea arătos, performanțele sale nu erau teribile, dar era totuși al nostru, primul radioreceptor românesc. Și l-am iubit la fel cum am iubit primul nostru tractor sau cel dintîi strung de fabricație națională. Iar tot așa cum am fost martori și participanți la marea dezvoltare a tuturor ramurilor economiei, astăzi, la 25 ani de la aniversarea Republicii, avem prilejul să constatăm ce uriașe lucruri s-au înfăptuit în această scurtă perioadă și în domeniul industriei de radioreceptoare și televizoare.

Argumentelor cantitative — 21 tipuri de radioreceptoare și 11 tipuri de televizoare în 1973, 29 tipuri de aparate de radio și 29 tipuri de televizoare în 1975 — li se adaugă multe altele de ordin calitativ. Voi exemplifica cu ultimele noastre noutăți. Bunăoară cu noul televizor Saturn, parțial tranzistorizat, dotat cu selector cu acord continuu. Sau cu complexul aparat de radio «Maestro», cu șase lungimi de undă, prevăzut cu posibilități de audiție stereofonică.

Inițiativa lansată la începutul anului 1972 de către colectivul secției 310 sub deviza «Secția calității, productivității și acurateței» a mobilizat pe toți constructorii de radio-receptoare și televizoare la eforturi pentru performanțe tot mai ridicate, a dus la obținerea unor procedee tehnologice noi și valoroase.

În viitorul apropiat uzina noastră va avea la Iași o întreprindere soră «Tehnotom». Este un exemplu elocvent al ritmului de dezvoltare a acestei ramuri a economiei, o expresie a aprecierii tot mai mari a populației pentru aceste atît de îndrăgite mijloace de culturalizare și destindere care sînt radioul și televiziunea.

Ing. HERBERT RIESEMBERG
director tehnic al Uzinei «Electronica» din București

ANUAL PESTE UN MILIARD BUTELII DE STICLĂ

Un moment din munca harnicilor artizani de la fabrica de sticlă Bucureşti

Faptul că din multitudinea de aspecte demne de prezentat privind dezvoltarea industriei uşoare româneşti redacţia «Almanahului Magazin» a ales fabrica bucureşteană de produse din sticlă, ne onorează. Este, considerăm noi, o alegere bună pentru a demonstra înaltul nivel tehnic la care a ajuns, în anii noştri, o ramură de producţie ce nu depăşea, cu un sfert de veac în urmă, cadrul artizanal.

Intrată în producţie cu întreaga capacitate în trimestrul II al anului 1970, fabrica este cea mai mare de acest fel din ţară, dublînd practic producţia de articole din sticlă. Consumînd zilnic 500 tone de materii prime, întreprinderea produce 112 000 tone pe an, adică peste 1 miliard de butelii din sticlă, articole de menaj şi fiole care iau calea beneficiarilor noştri din ţară şi de peste hotare. Automatizarea a luat la noi în întregime locul anevoioaselor procese normale de odinioară. O cameră de comandă este suficientă pentru a dirija întregul proces de fabricaţie al celor patru mari subunităţi, fiecare din ele de fapt o adevărată fabrică: amestec, sticlărie de ambalaj, articole de menaj şi fiole. Clasicii «sticlari», suflătorii în sticlă s-au transformat în tehnicieni şi operatori, oameni cu o înaltă pregătire de specialitate, ce mînuiesc butoane şi manete, dirijează întregul proces tehnologic. Moderna fabrică de pe noua platformă industrială Dudeşti-Cioplea constituie astfel o expresie elocventă a nivelului atins de tehnica industrială românească.

Ing. DUMITRU STOIAN
director general al Centralei industriale a sticlei

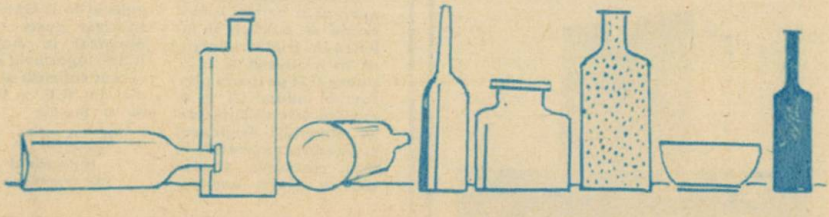

FABRICA DE CONFECȚII FOCȘANI

Alături de noile și modernele fabrici de confecții din Craiova, Vaslui și din alte orașe ale țării, întreprinderea noastră se înscrie printre cele mai reprezentative unități de acest fel din țară. Împreună cu întreprinderea de prelucrare a lemnului și alte noi unități create în orașul nostru, ea a adus focșanilor suflul înnoitor al industrializării. Se spune că, arhitectural vorbind fabrica de confecții din Focșani este una dintre cele mai frumoase creații ale proiectanților de unități industriale. Noi ne străduim ca produsele ce le fabricăm să fie cel puțin la înălțimea esteticii locului de muncă. Iar ecourile ce ne parvin de la beneficiarii noștri din țară și de peste hotare, inclusiv cele culese de noi înșine la cel de-al VI-lea Pavilion de mostre, confirmă faptul că eforturile nu ne sînt zadarnice.

Aș vrea să amintesc și angajamentul nostru de a realiza actualul cincinal în doar patru ani. Pentru a-l îndeplini am produs în 1972 cu 35,5 la sută mai mult decît în 1971. Iar în anii următori ritmul mediu de creștere a producției va fi de optsprezece la sută, mult superior celui prevăzut inițial. Ne alăturăm astfel eforturilor tuturor colectivelor din industria ușoară pentru a oferi populației articole vestimentare mai multe, mai variate și mai frumoase.

VASILE MORARU
directorul fabricii de confecții din Focșani.

Vedere generală a fabricii de confecții din Focșani

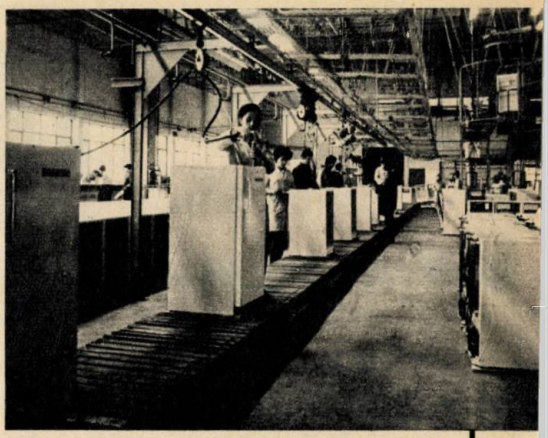

«FRIGERO-SUPER» «FRIGERO-LUX»

Se afirmă — și nu fără temei — că nivelul producției și desfacerii bunurilor de uz îndelungat constituie unul dintre cele mai importante indicii ale gradului de civilizație al unui popor. Așa stînd lucrurile se poate aprecia că în perioada de 25 de ani ce a trecut de la proclamarea Republicii țara noastră a pășit ferm — și în această privință — pe drumul progresului. În acești ani a apărut și s-a dezvoltat la noi industria producătoare de aparate de radio și ulterior de televizoare, fabrici profilate pentru producția de frigidere, mașini de spălat rufe, aspiratoare etc.

Printre cele mai noi asemenea unități industriale se numără și fabrica de frigidere intrată în producție la 1 ianuare 1971 pe tînăra platformă industrială a orașului Găești-Dîmbovița. Profilul? Frigiderul cu electrocompresor, în trei variante, produs pentru prima oară la noi în țară. În acești numai doi ani marca «Frigero» a devenit bine cunoscută și la fel de apreciată, fie că este vorba de modelul obișnuit, cu o capacitate utilă de 140 l, de «Frigero super», tipul cu o capacitate utilă de 180 l sau «Frigero lux», a cărui capacitate utilă este de 240 l. De remarcat consumul foarte redus de energie electrică, situat între 0,6 și 1,6 kwh pe zi.

În octombrie 1972 a fost fabricat la noi frigiderul cu numărul 100 000 Ritmul de producție se va accelera însă mult. Ca să realizăm cincinalul în patru ani și jumătate vom produce 250 00 bucăți anual.

De pe acum însă frigiderul de la Găești este solicitat peste hotare. Exportat în Anglia și R.S.F. Iugoslavia el a fost recent solicitat și de firme din R.F. a Germaniei si Suedia .

Ing. NUȚĂ TOMA
directorul fabricii de frigidere Găești

UN NUME CU REZONANȚĂ I.M.A.

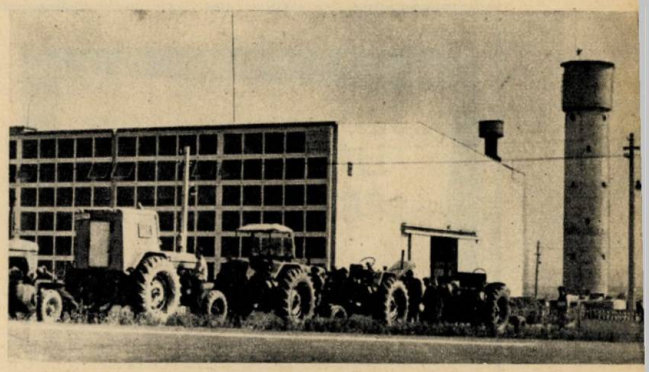

Activitatea stațiunii noastre de mașini agricole constituie un exemplu elocvent, dintre multe altele posibile, ale progreselor tot mai mari înregistrate în țara noastră și în domeniul mecanizării lucrărilor agricole. De-a lungul celor 7 ani de existență, I.M.A.—Filipești și-a adus o valoroasă contribuție la sporirea producției agricole, la consolidarea și dezvoltarea celor șapte cooperative agricole din raza noastră de activitate. Odată cu creșterea parcului de tractoare, cu diversificarea sistemei de mașini agricole a crescut și indicele de mecanizare a lucrărilor pe care le executăm. Iar aceasta se reflectă în producțiile obținute de cooperativele agricole. În 1971, bunăoară, de pe terenurile lucrate cu mașinile și tractoarele stațiunii noastre s-au obținut peste prevederile planului mai mult de 2 300 tone de cartofi, 1 500 tone de sfeclă de zahăr precum și importante cantități de alte produse. Depășiri substanțiale ale sarcinilor de plan am înregistrat și în 1972. Situația economică financiară a unității noastre, faptul că ea aduce în prezent importante beneficii economiei naționale, este oglindirea fidelă a activității rodnice pe care o desfășoară colectivele celor 7 secții de mecanizare ale stațiunii. La aceasta au contribuit și numeroasele raționalizări și inovații aplicate în ultima vreme, rod al valorificării inteligenței tehnice, a gîndirii creatoare. Aș aminti bunăoară de adaptarea la mașina S.P.C.-6 a unui dispozitiv de împrăștiat îngrășăminte chimice concomitent cu semănatul.

ION APOSTOL
maistru la I.M.A. — Filipești, jud. Bacău

RÎNDURI PENTRU O POSIBILĂ MONOGRAFIE

Departe de mine gîndul de a mă încumeta în alcătuirea unei monografii a comunei mele și, după cîte știu, în afară de cîteva palide încercări nimeni nu și-a asumat încă o asemenea răspundere. Și dacă totuși se va găsi cineva, l-aș ruga încă de pe acum să nu uite de a trece și pragul cooperativei noastre și îi vom povesti cu dragă inimă despre toate cîte s-au făcut și se mai fac încă pe aici pe la noi pe Valea Arieșului. Nu vom uita să povestim atunci nici despre zilele acelea de cumpănă și chibzuință cînd cei mai înțelepți dintre noi am hotărît în acel an 1962 să ne unim pămînturile și să le lucrăm împreună, cum nu vom uita să povestim cum nu au trebuit să treacă nici 10 ani și să ajungem la o producție de grîu de peste 4 400 de kg. la hectar, fapt pentru care cooperativa a fost decorată cu înalta distincție Ordinul Muncii clasa I. Și dacă ar mai fi să ne mîndrim cu ceva ar fi și faptul că anii din urmă au dus la electrificarea întregului sat, că tot la a doua casă există un televizor, că avem dispensare și școală nouă și că mulți dintre noi ne-am durat case și le-am înzestrat la fel ca și la oraș. Dar uite că mă luai cu vorba și am uitat că rîndurile de față sînt altceva decît o simplă invitație.

IOSIF TAR
președintele C.A.P. din comuna Poiana, jud. Cluj

UN GEN DE FERMĂ-PILOT

De trei ori distinsă cu Ordinul Muncii clasa I-a pentru producții mari de grîu și lapte, cooperativa noastră agricolă constituie în multe privințe un gen de fermă-pilot pentru Stațiunea de cercetări agricole de la Caracal, ale cărei soiuri de grîu și orz (create de doctorul în științe agricole Constantin Olaru) le cultivăm cu bune rezultate în fiecare an. Astfel, în 1972 am realizat de pe întreaga suprafață de aproape 800 hectare o producție medie de 4 827 kg. la hectar la grîu iar de pe cele 300 hectare cultivate cu orz 4 058 kg. la hectar în cultura neirigată. Pe lîngă producțiile mari la culturile de cîmp și în zootehnie, ne-a preocupat și dezvoltarea unor activități anexe cu caracter industrial. În atelierele noastre se produc tuburi de beton, cărămidă, tîmplărie și altele. Cea mai importantă realizare din ultimul an o constituie însă ciupercăria cooperativei agricole, în suprafață de 10 000 metri pătrați, construită cu fonduri proprii și credite acordate de stat. Noua unitate de producție furnizează anual 300 tone de ciuperci și se va amortiza în circa 8 ani datorită rentabilității sale înalte. Pe lîngă produsele livrate în stare proaspătă, secția de semiconserve livrează ciuperci la cutii de 200 grame pentru export.

Hărnicia cooperatorilor, asociată cu inițiativa și organizarea producției după cerințele moderne ale științei constituie temelia dezvoltării avuției obștești, cheia bunăstării fiecărui sătean care va atinge la începutul anului 1973 valoarea de 40 000 000 lei.

C.A.P. Stoicănești — Stația de reparații utilaje

DUMITRU TUDOSE
președinte

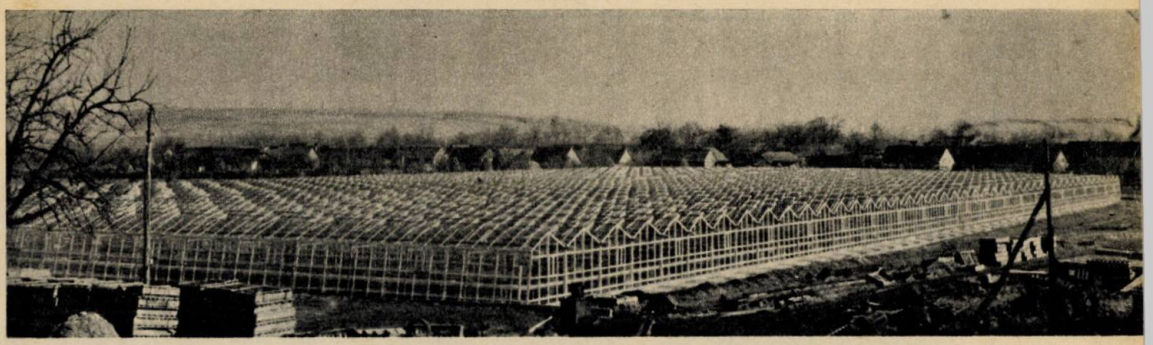

COMPLEXUL DE SERE DE LA BORZEȘTI

Cu 4 ani în urmă, la Borzești, în vecinătatea puternicei platforme petrochimice de pe valea Trotușului, a luat ființă un complex modern de sere, prima unitate de producție din județ creată ca rezultat al asocierii a 4 cooperative agricole din Borzești, Tg. Trotuș, Gura Văii și Ștefan cel Mare. Menit să valorifice rezervele de energie termică de la termocentrala din localitate, complexul aplică o tehnologie modernă destinată producerii de tomate din seră atît pentru consumul intern cît și pentru export. Planul de producție a fost depășit cu regularitate, realizîndu-se anual producții de peste 130 000 de kg. de tomate la ha. Obținerea unor producții timpurii și de calitate — produsele de calitatea I și extra depășesc 80 la sută din producția totală — reducerea continuă a cheltuielilor de producție, precum și buna organizare a muncii ne-au permis să obținem anual beneficii de peste 550 000 lei la hectar. Calculele arată că în mai puțin de 6 ani fondurile investite pentru realizarea acestui obiectiv vor putea fi recuperate.

Avînd în vedere rezultatele bune obținute pînă acum, experiența acumulată, precum și posibilitățile de care dispune, asociația a hotărît ca în următorii ani suprafața serelor din cadrul complexului nostru să fie extinsă la 80 000 m.p., adică de 4 ori mai mult față de cît avem în prezent. Alături de celelalte unități de producție înființate prin asocierea mai multor cooperative agricole din județ (complexul de vaci de lapte de la Mărgineni, complexul de creștere și îngrășare a berbecuților de la Răcăciuni și cel de creștere și îngrășare a tineretului bovin de la Sascut), complexul de sere de la Borzești își aduce contribuția la valorificarea pe plan superior a resurselor locale, la creșterea gradului de ocupare a forței de muncă din agricultură, în special în perioada de iarnă, la sporirea veniturilor țăranilor cooperatori și mai buna aprovizionare cu produse agroalimentare.

Ing. FLORIN LAZĂR,
director al Complexului intercooperatist
din Borzești

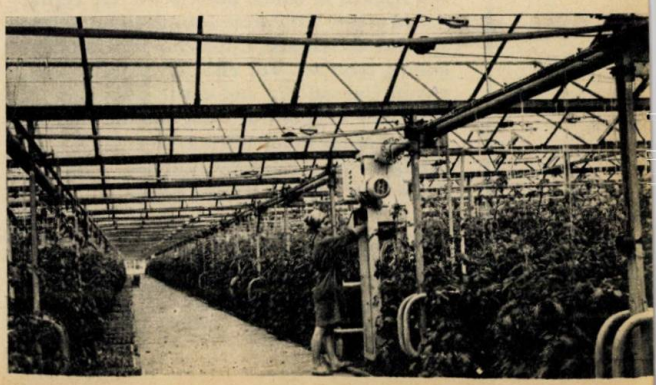

PĂMÎNTURI RENĂSCUTE

Unul din cele mai spectaculoase și mai eficiente rezultate ale luptei omului cu natura se desfășoară sub forma a ceea ce denumim sintetic lucrări de îmbunătățiri funciare: irigații, îndiguiri, desecări etc. Ultimii 25 de ani a fost perioada cea mai rodnică din istoria țării și în această înverșunată bătălie menită a spori suprafețele agricole ale țării, a ridica considerabil randamentul ogoarelor noastre.

La sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, practic nu existau în țara noastră suprafețe irigate sau terenuri amenajate pentru irigații, cele circa 18 000 ha, în trupuri mici, dispersate, ce erau irigate în condiții rudimentare pentru producerea de legume și orez fiind cu totul neglijabile. Afirmație ce este argumentată prin cele peste 1 100 000 ha amenajate pentru irigații la finele acestui an. De remarcat că aceste suprafețe s-au realizat în mari sisteme de irigații, după cele mai moderne soluții tehnice. Voi cita, de exemplu, sistemul Carasu din sud-estul Dobrogei (de unde este reprodusă imaginea de mai sus) în suprafață de 88 000 ha, sistemele Calafat-Băilești, Gălățui-Călărași, Pietroiu-Ștefan cel Mare, Terasa Dunării.

În ce privește lucrările de îndiguiri și desecări, cele 580 000 ha existente înaintea sfertului de veac pe care îl sărbătorim au fost refăcute și întărite, suprafețele actuale depășind 1 500 000 ha. Una din cele mai mari acțiuni în această privință a fost scoaterea de sub inundații a unei suprafețe de 400 000 ha în Lunca Dunării. Pe terenurile luate în cultură s-au organizat puternice întreprinderi agricole de stat care aduc o contribuție însemnată la fondul centralizat de produse agricole. Se remarcă prin amploarea lor lucrările din Insula Mare a Brăilei, unde s-au scos din inundații 72 000 ha. Pe terenurile eliberate de ape, mlaștini și stufărișuri se obțin astăzi peste 5 000 kg porumb la hectar. În această succintă trecere în revistă aș vrea să menționez și amplele lucrări de îndiguiri din toată cîmpia de vest a țării, precum și cele de pe Prut, Olt, Siret și alte rîuri interioare. Lucrări care vor continua și se vor extinde în anii următori.

SPIRIDON BOERU
director tehnic în
Departamentul îmbunătățirilor
funciare

LOCOMOTIVE DIESEL ŞI ELECTRICE

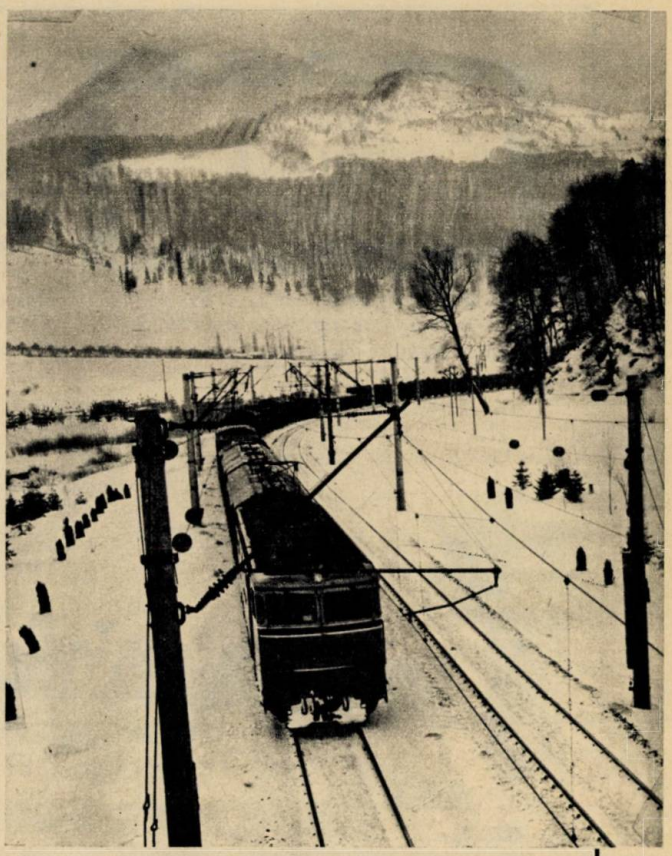

Îmi amintesc convoaiele de trenuri ce străbăteau ţara în anii imediat postbelici. Bătrîne locomotive, care înfruntaseră războiul, reparate acum cu preţul atîtor eforturi reintrau în serviciu şi nouă ni se părea că această imagine a refacerii căilor ferate, a parcului lor circulant era într-un fel simbolică. Ţara însăşi îşi însuma eforturile pentru a se reface.

Atunci, în '47, socoteam că aburul nu-şi spusese ultimul «cuvînt». Feroviarii şi tînăra industrie românească au trecut, chiar în acel an, la realizarea unui program de ameliorare a locomotivelor clasice pentru a satisface cerinţele tot mai mari de transport ale economiei naţionale. Dar, chiar în deceniul următor, bătălia pentru capacitate şi viteză sporită, care trebuia să asigure realizarea acestui deziderat, a căpătat un alt conţinut. Se punea problema dieselinizării, a modernizării sistemului de tracţiune. Şi astfel, în 1959 sosea în ţară prima locomotivă Diesel. În 1960 se şi trecuse la producţia locomotivelor Diesel româneşti; cea dinţîi porneşte la drum în anul următor. În 1966 abordăm o nouă etapă; industria noastră trecea cu succes un nou examen: construcţia primei locomotive electrice. Pe porţile uzinei «Electroputere» din Craiova au ieşit pînă acum peste 1 000 de locomotive Diesel şi electrice pentru transporturile interne şi piaţa externă. Între timp, la Uzina «23 August» a început producţia locomotivelor Diesel hidraulice, care permit modernizarea transportului şi pe liniile secundare. Aproximativ 87 la sută din reţeaua de linii este străbătută de locomotive Diesel şi electrice. Avantajul economic este net. O locomotivă Diesel înlocuieşte, spre exemplu, două—trei locomotive cu abur şi permite realizarea unor viteze de 120—140 kilometri la oră, devenite curente pe principalele magistrale feroviare. Această modernizare a tracţiunii a contribuit la creşterea de 2,5 ori a volumului de călători şi mărfuri transportate pe liniile feroviare, faţă de anul 1959, cînd a fost pusă în circulaţie prima locomotivă Diesel. Sînt date şi cifre care vădesc însăşi rapida dezvoltare economică a ţării noastre.

Ing. VIRGIL JIDVEAN,
director tehnic al Direcţiei de tracţiune şi vagoane — Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor

POARTA AERIANĂ A ȚĂRII

Un milion de pasageri anual, 15 companii aeriene din diverse țări care asigură curse regulate, legături cu avioane proprii spre 21 de mari orașe din Europa, Asia și Africa, o clădire modernă ca funcționalitate, a cărei plastică este inspirată de vechi și recunoscute valori ale arhitecturii românești, într-un cuvînt, Otopeni. Este foarte greu să ai astăzi, din acest punct, perspectiva exactă asupra modestului început ce se făcea în 1954: înființarea primei companii aeriene naționale. Pasagerii erau de ordinul miilor; legăturile în țară doar cu cîteva orașe, printre care Cluj, Iași, Timișoara, Arad; exista o singură linie externă București — Budapesta — Praga. Începutul se făcea, însă, pe fondul unor bogate tradiții aeronautice, remarcate pe plan mondial.

Înființarea companiei române de transporturi aeriene nu se rezuma la un eveniment localizat la sectorul nostru ci reprezenta, în esența sa, și o nouă afirmare a potențialului tehnic și uman al țării. Începutul era, poate, modest în substanță dar nu și în sens; el era legat de ceea ce România devenise, de programul ei economic și politic.

Aș vrea să mă opresc asupra unei cifre care ilustrează mai bine potențialul actual real al companiei române de transporturi aeriene. Avioanele sale au parcurs, numai în acest an, aproape 30 milioane kilometri, în curse regulate și speciale, între care mii de zboruri pentru turiști, spre România și alte țări ale lumii, ceea ce recomandă de la sine calitatea echipajelor.

DUMITRU BALAUR
director general al TAROM

LA FIECARE A TREIA FAMILIE UN TELEVIZOR

Decembrie 1957... Anul care se încheia era marcat de un eveniment la care erau martori milioane de cetățeni: transmiterea primei emisiuni de televiziune. Emoții în studio dar și la noi, la stația de emisie, ea însăși o premieră de natură tehnică. Televiziunea oferea posibilitatea prezentării tuturor evenimentelor «la noi acasă», așa cum avea s-o facă adesea în anii următori, creînd acel sentiment de participare care a făcut din ea arta cu cei mai mulți spectatori și totodată cel mai răspîndit «jurnal». Însăși rețeaua stațiilor de televiziune s-a extins rapid, ca o replică a acestui interes. Încă în 1966 această rețea asigura recepționarea emisiunilor pe un teritoriu cu o populație de aproximativ 8 000 000 de locuitori, teritoriu în care se includeau, alături de Capitală, și multe din principalele orașe: Cluj, Timișoara, Ploiești, Brașov, Hunedoara, Oradea, Galați, Constanța.

În mai 1968, Televiziunea începe să transmită cel de-al doilea program al său, recepționat atît în Capitală cît și în zonele învecinate — pe o rază de 60 km. — și vizionat în prezent de aproximativ 13 la sută din populația țării. S-au dat în folosință noi stații care preiau și retransmit emisiunile de televiziune, cu programe tot mai diverse, care acoperă, practic, întreaga arie a vieții noastre sociale, politice, economice și cultural-artistice. Numărul stațiilor de transmisie existente în 1972 este dublu față de anul 1965, iar cel al translatoarelor, care fac ca pe micul ecran să fie recepționate imagini pînă la solitare creste de munte și îndepărtate văioage, sporește de aproape 8 ori. Zone altădată izolate, «uitate de lume», se conectează la fluxul spiritual al țării, devin ele însele obiectul unor emisiuni, al unor transmisii în direct.

În cel de-al 15-lea an de existență al televiziunii, emisiunile acesteia cuprind o bună parte a țării, cu o populație de aproximativ 18 000 000 de cetățeni, circa 85 la sută din total. Fiecare a treia familie are propriul televizor. Sînt cifre care demonstrează marea penetrabilitate a celei de-a

opta arte, a mesajului ei politic, ca și posibilitățile tehnice de care dispune economia noastră națională.

Ing. CONSTANTIN CEAUȘESCU
director al Direcției Radio Televiziunii — Ministerul Transportului și Telecomunicațiilor

VÎRSTE PE VALEA TROTUȘULUI

Așezat la confluența a patru rîuri: Trotușul, Taslăul, Oituzul și Cașinul și la răscrucea drumurilor comerciale ce duceau spre trecătoarea Oituz și Ghimeș, Onești-ul s-a menținut, vreme de aproape 5 secole, la nivelul unei așezări modeste, anonime, ce și-a arogat mai tîrziu oarecari pretenții de tîrg. Adevărata istorie a acestei localități a început să se înscrie însă de abia cu două decenii în urmă cînd, aici, se pun bazele unei puternice platforme industriale menite să valorifice bogatele resurse de materie prime existente în această zonă. Drumul parcurs din octombrie 1952, cînd s-a pus piatra de temelie a noului oraș și pînă la municipiul de astăzi este deosebit de bogat în înfăptuiri. Pe drept cuvînt se spune că orașul a crescut odată cu cei trei giganți ai industriei petrochimice care îl străjuiesc: uzina de cauciuc sintetic, uzina chimică și uzina de petrol. De la cîteva mii de locuitori cît avea Onești-ul cu 25 de ani în urmă, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej numără astăzi peste 40 000 cetățeni și există perspectiva ca în următorii ani populația lui să ajungă la 60–70 000 de locuitori. Marea majoritate a populației o formează tinerii între 20–30 de ani. Locul caselor mici și insalubre de odinioară l-au luat blocurile moderne cu cîte 4–10 etaje însumînd 8 773 de apartamente. Aproape 90 la sută din populație locuiește astăzi în apartamente spațioase, prevăzute cu tot confortul modern. Clădirea noului spital, cu 800 de paturi, casa de cultură, hotelul turistic, cele două săli de sport, magazinele moderne, întregesc zestrea arhitecturală a orașului. Pășind în cel de al treilea deceniu al existenței sale, orașul petrochimiștilor de pe Trotuș își trăiește din plin vîrsta de aur a tinereții.

VALERIAN GHINEȚ
primarul municipiului
Gheorghe Gheorghiu-Dej

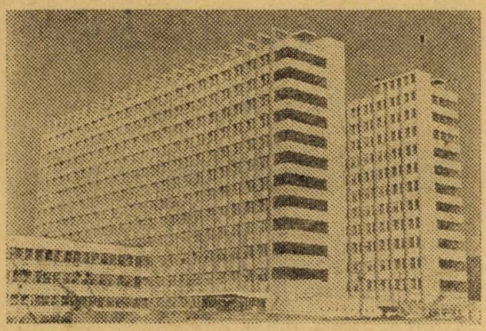

UNA DIN UZINELE SĂNĂTĂȚII

Un spital cu 13 nivele, cu peste 3 200 încăperi într-un oraș ca Baia Mare, iată un lucru ce astăzi poate apărea ca obișnuit. Și în domeniul ocrotirii sănătății ceea ce putea părea în urmă cu 2—3 decenii ca neverosimil nu mai miră astăzi pe nimeni.

Îmi este plăcut să înfățișez cititorilor „Almanahului Magazin" cîteva dintre caracteristicile principale ale acestei citadele a sănătății din Baia Mare. Construcția acestui nou spital a însemnat apariția în județul Maramureș a unor noi secții spitalicești, inexistente pînă acum: oftalmologia, neurologia, medicina muncii, balneofizioterapia, un serviciu de medicină nucleară care utilizează în diagnosticare și cercetare izotopii radioactivi. „Cuplarea" spitalului cu policlinica, într-o concepție modernă, asigură unitatea stabilirii diagnosticelor și a tratamentelor pentru ca aparatura tehnică să fie folosită rațional. Pentru asigurarea legăturii dintre bolnav și familie este în curs de realizare un sistem interfonic de telefonie și T.V., capabil să deservească în cel mai scurt timp întregul ansamblu. Pentru a da o imagine completă a importanței acestei așezări spitalicești amintesc că aici funcționează un centru de învățămînt postuniversitar cu catedre de medicină internă și ftiziologie.

Dr. MIHAI POP
directorul Direcției sanitare a județului Maramureș

30.000 MAGAZINE

Ca și în atîtea alte domenii ale vieții noastre și în domeniul comerțului la sate comparația cu trecutul apare practic imposibilă. Aș prefera, de aceea, să amintesc că la 25 de ani de la instaurarea Republicii noastre, în satele românești ființează peste 30 000 magazine, în marea lor majoritate în construcții noi, moderne. Circa jumătate din toate unitățile sînt organizate pe baza autoservirii. Numărul magazinelor universale rurale depășește cifra de 2 000, iar cel al restaurantelor și bufetelor sătești cea de 9 300. La acestea se adaugă aproape 1 000 librării în mediul rural.

Oferim o imagine a unuia din magazinele universale construite într-o comună constănțeană: Cobadin. Dar o asemenea fotografie ar fi putut fi făcută în oricare altă comună din acest județ. Căci anul 1972 reprezintă pentru Constanța atingerea unui obiectiv important în acțiunea de dezvoltare a comerțului rural: înființarea de magazine noi în toate cele 49 comune și 196 sate ale județului. Realizare care pînă la finele actualului cincinal se va generaliza în întreaga țară.

GH. FEȚEANU
director în Uniunea Centrală a cooperativelor de consum

UNIVERSITATEA CRAIOVEANĂ

Instituție de profil complex, cea mai tînără universitate a țării — cea de la Craiova — îmbrățișează specialități dintre cele mai diverse, de la electrotehnică și automatizare pînă la filologie și matematică, de la științe economice, agricole, pînă la istorie, geografie sau științe naturale, de la medicină la fizică și chimie. În cadrul celor zece facultăți ale sale cu peste 6 160 *de studenți, universitarii craioveni sînt angrenați cu dăruire și devotament în strînsa întrepătrundere dintre învățătură, cercetare și producție. Unele cadre și-au mutat deja sediile în producție — fotografia redă un aspect elocvent al activității practice a studenților — iar în viitor va face acest pas întreaga facultate de electrotehnică. Și catedrele altor facultăți sînt angrenate, prin intermediul a* 33 *contracte de cercetare aplicativă, în soluționarea nemijlocită a unor probleme de importanță majoră pentru producție, pentru economia noastră națională.*

GHEORGHE RĂDULESCU
lector universitar

SE INAUGUREAZĂ ÎN ACESTE ZILE

Casa de cultură a sindicatelor din Oradea este, probabil, cel mai tînăr lăcaș cultural al țării, fiind inaugurată chiar în ajunul festivei aniversări a Republicii.

Doresc să împărtășesc cititorilor „Almanahului Magazin" cîteva dintre caracteristicile acestui nou așezămînt de cultură. El cuprinde două săli, cu 800 și respectiv 200 locuri, precum și încăperi destinate cercurilor de balet, pictură, cineclub, fotoclub, culturism. Alte camere vor adăposti biblioteca, sala de jocuri, clubul inovatorilor. Cele două mari holuri vor fi folosite pentru expoziții de artă plastică și etnografie și respectiv pentru reuniuni distractive. Simpla înșirare a destinației încăperilor cu care a fost dotată casa noastră de cultură oferă, cred eu, o imagine elocventă a diversității activităților ce se vor desfășura aici, activități menite să satisfacă cele mai variate preferințe ale oamenilor, să le ridice orizontul de cultură.

CONSTANTIN MĂLINAS
directorul Casei de cultură
a sindicatelor din Oradea

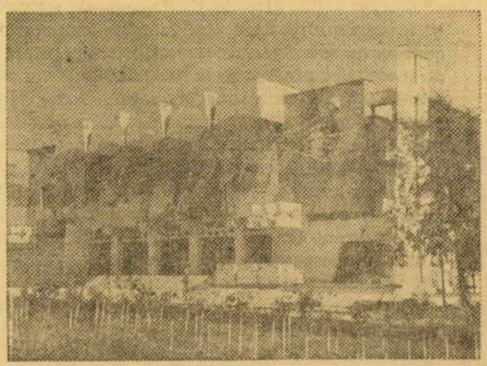

„Noi ne propunem să asigurăm o dezvoltare multilaterală a societății, înflorirea tuturor laturilor vieții sociale, atît a economiei cît și a științei și culturii, perfecționarea conducerii, formarea omului nou, promovarea eticii și echității socialiste. De aceea considerăm pe deplin corespunzătoare etapei istorice actuale formularea ca obiectiv fundamental al partidului — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Aceasta dă o orientare precisă activității partidului, muncii întregului nostru popor.“

NICOLAE CEAUȘESCU

PROGRAMUL IDEILOR ÎNSUFLEȚITOARE

Cinci oameni își dezvăluie gîndurile

GHEORGHE BURUC

O mare densitate de idei, o lucidă analiză a prezentului, o cutezătoare privire în viitor au caracterizat desfășurarea evenimentului ce a polarizat atenția întregii noastre țări: **Conferința Națională a Partidului Comunist Român.**

Cu reverberații adînci în viața, în conștiința poporului nostru, ideile generoase pe care Conferința Națională le-a pus în dezbaterea oamenilor muncii își găsesc corespondența în fapte, ce le îmbracă în autentica încărcătură materială. Am apelat la cinci oameni de diferite meserii și din diverse județe ale țării pentru a afla ce contribuție personală se gîndesc să aducă la înfăptuirea ideilor dezbătute la Conferința Națională a P.C.R.

Răspunsurile date de interlocutorii noștri dezvăluie cîteva gînduri, cîteva proiecte, cîteva dorințe...

ȘI MUNCITORUL CALIFICAT TREBUIE SĂ FACĂ ȘTIINȚĂ

GHEORGHE BURUC, lăcătușul de la secția Locomotive montaj a Uzinelor „23 August“, muncește aici de 29 de ani. Respectul pe care l-a simțit întotdeauna din partea tovarășilor de muncă a crescut în ultimul timp. Dar, după spusele lui, au crescut și pretențiile celorlalți care sînt mereu cu ochii pe el. Motivul? Titlul de Erou al Muncii Socialiste, primit anul trecut, îi face pe cei din jurul lui să aștepte mereu mai mult de la el. Iar aceste pretenții, această atenție care i se acordă îl stimulează și-l obligă.

★

„Cînd m-am întors în uzină după ce am participat la Conferința Națională a P.C.R., ne-a mărturisit, **m-am tot gîndit la o idee pe care am simțit-o foarte aproape de dorințele mele. S-a vorbit mult despre necesitatea ridicării nivelului tehnic al produselor economiei noastre, astfel ca ele să corespundă cerințelor pieței mondiale. Trebuia să găsim, fiecare, la locul nostru, o soluție care să-i corespundă. Cum să vă spun, și pînă atunci munceam pentru calitate, pentru economii, pentru plan îndeplinit și depășit. Dar la fel ca titlul meu care mă obliga la ceva deosebit de munca zilnică, oricît**

„Preocuparea fundamentală a partidului, țelul suprem al politicii sale, rațiunea însăși a construcției orînduirii socialiste și sensul a tot ceea ce înfăptuim este creșterea bunăstării materiale și spirituale a maselor, satisfacerea cît mai deplină a nevoilor întregului popor, asigurarea condițiilor pentru manifestarea plenară a personalității umane."

NICOLAE CEAUȘESCU

aș fi fost de conștiincios, ideea aceasta de care am pomenit, simțeam eu, cerea din partea noastră altceva.

Conduc o echipă cu 42 de oameni, din care peste 70 la sută sînt tineri. În fiecare sîmbătă ne adunăm, stăm de vorbă despre ceea ce am făcut în cursul unei săptămîni. Îmi place faptul că am reușit să impun acestor ședințe un ton ferm, sincer, destins dar sever, cînd e cazul. Am dezbătut această idee cu colectivul meu. Au fost unii care s-au arătat entuziaști, alții au avut ezitări, dar nimeni n-a refuzat să se gîndească, să caute căi. S-a găsit astfel calea de a reduce din materialul folosit, de a reduce din țeava folosită pentru instalația electrică a locomotivei, circa 15 m. pe locomotivă. Adunate la 300 de locomotive pe an și adăugînd alte economii la însurubări precum și din reducerea manoperei, se ajunge cam la 100 000 lei economii pe an. Încă nu e mult.

Am căutat și alte căi. S-ar putea economisi și la lucrările de amenajări interioare a cabinei. Mă gîndesc și sper să găsesc soluția cea bună pentru a înlocui țeava metalică cu țeavă din material plastic. Discuțiile din fiecare sîmbătă, ale echipei, au devenit, pe lîngă analize serioase, nepărtinitoare ale muncii, prilejuri de a schimba opinii legate de tehnică.

Totul e, zic eu, ca fiecare om să fie convins că este o datorie, nu numai să muncească bine, dar să și gîndească la ceea ce face, la felul cum o face astăzi și cum ar putea s-o facă mîine. Iar ceea ce mă însuflețește este faptul că tinerii adoptă acest fel de a gîndi cu tot sufletul. Stau cîteodată și îi ascult mărturisindu-și preocupările și mă minunez, eu om cu îndelungată experiență tehnică, de îndrăzneala și prițeperea lor, de unele idei, aș zice, strălucite. Eu îi încurajez, îi ajut. Avîntul unora va molipsi și pe ceilalți. Cu un lucru nu prea mă împac. Aș vrea și eu și toți ceilalți să gîndim și să muncim fiecare ca un om de știință, la mașina lui, la operația lui.

DIRECȚIILE PRINCIPALE PENTRU CERCETAREA APLICATIVĂ

Personalitate marcantă a vieții științifice românești, **prof. dr. docent VICTOR PREDA,** membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, și-a cucerit, încă cu mulți ani în urmă, stima și prețuirea muncii sale. Autor a peste 250 de lucrări științifice ce au adus serioase contribuții originale în biologia românească, autor a 12 tratate și monografii, printre care și biochimia dezvoltării embrionare la vertebrate și multe altele, omul de știință Victor Preda este profesor la I.M.F. — Cluj, secretar al Filialei din Cluj a Academiei Republicii Socialiste România și director al Centrului de cercetări biologice Cluj. De asemenea, este membru al Academiei de științe din New-York și al Societății Internaționale de Biologie Celulară.

★

„În perspectivele unei societăți socialiste multilateral dezvoltate, ne-a spus dînsul, **predomină acele idei care privesc dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății, dar este tot atît de cert că această dezvoltare este indestructibil legată de progresele științei. De aceea, avînd în vedere preocupările mele profesionale, am reținut în special ideea după care „făurirea unei economii moderne, de înaltă eficiență, im-**

„Ceea ce am realizat pînă acum ne întărește încrederea că în etapa pe care ne-o propunem, într-o perioadă istorică relativ scurtă, vom reuși să depășim stadiul de țară în curs de dezvoltare, în care se găsește România, ne vom situa la nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, asigurînd astfel un ridicat standard de viață al populației, satisfacerea cerințelor ei crescînde materiale și culturale".

NICOLAE CEAUȘESCU

VICTOR PREDA

pune promovarea în toate ramurile a cuceririi științei și tehnologiei avansate. Vor fi luate măsuri pentru dezvoltarea mai intensă a cercetărilor științifice naționale cu deosebire în matematică și fizică, în tehnică, chimie și biologie.

Sesizarea necesității dezvoltării intensive a cercetării științifice în domeniul biologiei de către secretarul general al partidului, este cît se poate de justificată. Este neîndoielnic că sînt multe compartimente în domeniul biologiei românești, unde cercetarea științifică se face la un nivel foarte înalt și modern. Specialiștii români aduc o contribuție prețioasă și originală la îmbogățirea patrimoniului universal de cunoștințe biologice, lucrările lor sînt foarte apreciate și peste hotare. Este suficient să citățm exemplul realizărilor obținute în domeniul sistematicei, ecologiei și fiziologiei plantelor și animalelor, al embriologiei, al antropologiei, al biochimiei, al geriatriei și multe alte domenii. Există însă și compartimente de cercetare în care, lucrările au rămas în urmă. Este astfel cazul biologiei moleculare și celulare, a geneticii. Dacă mersul înainte al cercetării științifice fundamentale din primul compartiment nu necesită eforturi speciale, cel al cercetării din al doilea compartiment trebuie neapărat întărit și susținut printr-un efort sporit al cercetărilor, prin specializări mai ample în străinătate și printr-o dotare adecvată. Înființarea unui institut național de genetică și a unui institut național de microscopie electronică și biologie celulară, ar putea aduna la un loc — în organizații unice mult mai eficiente — diferite colective mărunte, foarte meritorii de altfel dar care actualmente sînt risipite în numeroase instituții biologice sau medicale, fapt care le pune în situația de a nu da randamentul și rezultatele dorite.

Acolo unde rămînerea în urmă este mai evidentă, este domeniul cercetării aplicative. În afara instituțiilor care intră direct în sfera preocupărilor Academiei de științe agricole și Academiei de științe medicale, numeroase alte instituții, lipsite încă de experiența necesară, se mărginesc la unele cercetări contractuale, care se exprimă însă prin pulverizarea unui efort creator și de bază materială ce se cere dirijat spre anumite direcții principale de cercetare. Sîntem însă convinși că în această privință acțiunile C.N.S.T. și ale comisiei științifice a Ministerului Învățămîntului și Educației vor reuși în scurt timp să grupeze institutele de cercetare, după posibilitățile lor, să grupeze și beneficiarii, tot după asemenea criterii, în cadrul unui fond de teme prioritare în biologia aplicativă. În felul acesta, printr-o organizare mai adecvată, printr-o economie de fonduri materiale și eforturi, prin evitarea paralelismelor și pulverizării cercetării aplicative, cred eu, se va ajunge la rezultate eficiente, mult superioare celor de azi."

TEHNICA PE OGOARE

STELIAN DOANĂ, președintele cooperativei agricole de producție din Fulga de Jos, județul Prahova, deputat în Marea Adunare Națională, a fost ales la conducerea cooperativei agricole în anul 1970, într-o situație foarte grea pentru această unitate. Efortul cooperatorilor a fost adunat

„Progresul impune ca fiecare cetățean să producă atît pentru sine, cît și pentru societate; între munca pentru sine și munca pentru societate nu există contradicții, deoarece cu cît este mai mare partea destinată societății, cu atît sporește mai rapid avuția națională și, pe această bază, bunăstarea întregului popor, veniturile fiecărui om al muncii".

NICOLAE CEAUȘESCU

STELIAN DOANA

bob cu bob și investit cu pricepere gospodărească în cele trei sectoare ale cooperativei, unitatea revenind la o activitate rodnică. Fostul brigadier de la legume s-a dovedit în stare să cultive cinstea, priceperea, organizarea, în toată gospodăria.

Unitatea pe care o conduce a ajuns la o producție globală de 11 milioane lei în 1972, după ce cu 16 ani în urmă plecase de la o avere obștească de cîteva sute de mii de lei. Producțiile la hectar realizate în acest an depășesc pe cele prevăzute pentru 1975 la Fulga: 3 200 kg grîu și 3 000 kg porumb.

★

„Conferința Națională a dezbătut multe probleme. Care mi-au rămas în special în minte? Care puteau fi decît acelea privind agricultura noastră cooperatistă? Mai întîi să vă spun că pentru a ajunge la înălțimea preconizată de raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu în agricultură e nevoie de multă trudă și, mai ales, de tehnică. Aici la noi, în Fulga de Jos, planul cincinal va fi făcut în 4 ani și jumătate. Poate și mai repede. Noi cu cerealele, adică producțiile la hectar planificate, am putea spune că le-am atins de pe acum. Dar asta nu înseamnă să zicem gata, sîntem grozavi! Nu! Eu mă gîndesc la agricultura viitorului. Și nu la un viitor îndepărtat pe care să nu-l putem atinge cu vîrsta noastră. La peste 5—7—10 ani, mă gîndesc eu.

Pămîntul poate mult. Cine-i cunoaște glasul, cine-i simte respirația știe acest lucru. Dar trebuie lucrat cu mașina. Altfel, roadele lui ne costă mult.

Cerința pusă de Conferința Națională „producții sporite cu cheltuieli minime" este la ordinea zilei. Că mecanizarea, chimizarea și irigarea sînt necesități, nu un lux în agricultura cooperatistă. Ce n-aș face eu dac-aș avea mașini de plantat răsaduri, mașini de modelat teren, mașini de recoltat cartofi. Și în zootehnie, la fel. Am ascultat la Conferință și sarcinile industriei în legătură cu producerea mașinilor agricole. Așa că aștept.

Dacă tehnica coboară pe ogoare, dacă mașina face mult într-un timp scurt, apoi noi trebuie să ne pregătim s-o primim. Trebuie să ne apucăm de învățătură. Anul ăsta am învățat și eu tractorul, împreună cu alți zece cooperatori. O mașină am învins-o, dar mai sînt multe de stăpînit. Agricultorul va deveni un mecanic cu policalificare.

PRACTICA ELEVILOR ȘI MICROÎNTREPRINDERILE

Instruind elevii într-un climat de studiu, cercetare și creație, în condițiile unei dotări tehnice fără precedent în mediul rural, școala din Dărmănești, condusă de inimosul ei director, profesorul **VASILE ALEXA**, constituie o trimitere spre școala viitorului, a unui viitor foarte apropiat. Ea reprezintă totodată dovada consecvenței cu care colectivul de cadre didactice de aici militează pentru înfăptuirea măsurilor și ideilor generoase izvorîte din documentele Conferinței Naționale a Partidului din iulie 1972.

Discuția purtată cu profesorul Vasile Alexa a urmărit tocmai acest lucru: să scoată în evidență comandamentele care stau la baza desfășurării procesului instructiv-educativ și de pregătire practică a elevilor în școala pe care o conduce.

„Avem răspunderea față de viitorul copiilor noștri, față de viitorul întregului popor, față de cauza socialismului și comunismului în România, față de națiunea noastră socialistă de a face totul pentru dezvoltarea în ritm susținut a patriei, pentru crearea unei societăți socialiste moderne, dezvoltate".

NICOLAE CEAUȘESCU

VASILE ALEXA

★

„După cum se știe, comuna Dărmănești este situată într-o zonă industrială a județului Bacău. De multă vreme la noi se manifestă tendința oamenilor, a tinerilor în deosebi, de a se îndrepta spre diferite sectoare de producție. Opțiunea pentru una sau alta din întreprinderi sau meserii nu a fost însă totdeauna clară. Lipsiți de pregătirea practică necesară, ei colindau din unitate în unitate pînă cînd, spre bătrînețe, căpătînd oarecare îndemînare și acumulînd un minimum de cunoștințe tehnice se stabileau la una din ele. Aceasta ducea la risipa de timp și de energie, la un slab randament în producție. Se părea că o ieșire din această situație nu ar exista.

Tocmai de aceea, ideea din documentele Conferinței Naționale din iulie 1972 prin care se preconizează ca procesul de învățămînt să fie astfel organizat încît la terminarea școlii tînărul să aibă deja cunoștințele necesare pentru a se putea integra imediat într-o activitate practică, utilă societății, mi s-a părut deosebit de valoroasă.

De aceea în afara caracterului aplicativ al procesului instructiv-educativ prestat la toate disciplinele, sîntem preocupați de organizarea atelierelor — școală, de legarea cît mai strînsă a învățămîntului cu practica de producție. Am reușit ca, în spații amenajate cu sprijinul elevilor și părinților, să înființăm ateliere de prelucrarea lemnului, de lăcătușerie și sudură, de croitorie. În același timp, un număr de elevi lucrează în cadrul atelierelor de tapițerie și țesături ale cooperativei de consum din localitate. Aici ei nu numai că deprind o meserie, dar contribuie efectiv la crearea unor produse destinate pieții sau altor unități: tejghele de tîmplărie, sofale, garduri și diferite alte confecții metalice, obiecte de uz casnic, confecții pentru copii. Au fost confecționate, în același timp, mobilier și scule pentru înzestrarea atelierelor proprii. Rezultatele de pînă acum ne dau convingerea că planul pe acest an, care prevede realizarea unei producții — marfă în valoare de 30 000 lei, va fi cu mult depășit.

Firește, avem și preocupări de viitor. Cele la care ne-am referit au devenit deja actuale. Pentru a-i putea pune pe elevi să acționeze în situații absolut asemănătoare celor pe care le vor întîlni mai tîrziu în viață, am hotărît să organizăm o microîntreprindere. Fiecare atelier devine astfel o secție cu propriul ei plan de producție. Microîntreprinderea are un colectiv de condu ere, servicii de aprovizionare, de producție, de desfacere, diferitele funcții fiind deținute tot de elevi. Ei învață nu numai să lucreze, să producă ci să se și conducă. Forul suprem de conducere, adunarea generală, a stabilit un regulament de funcționare, planul de producție și chiar norme de stimulare a elevilor și echipelor fruntașe cu bani proveniți din beneficiile realizate. Avem convingerea că în această ambianță de muncă și căutări creatoare vom putea da elevilor nu numai cunoștințele practice necesare ci și posibilitatea de a căpăta deprinderi de comportare și organizare pentru mai tîrziu".

RITMURILE MUNCII

VASILE ZGĂRCEA este un om care s-a născut, a crescut și lucrează în vestita localitate care poartă numele de Sarmisegetusa. De aproape un deceniu și

VASILE ZGÂRCEA

jumătate este primarul comunei. Oamenii îl realeg de fiecare dată pentru că își onorează prin muncă și atitudine mandatele încredințate. Primarul din Sarmisegetuza a vorbit de la tribuna consfătuirii pe țară a secretarilor comitetelor comunale de partid și a primarilor comunali din țară. Și-a exprimat atunci gînduri care-l frămîntă și astăzi. Și atunci și acum caută cele mai bune răspunsuri la întrebările : Cum pot progresa mai repede comunele pe calea urbanizării ? Cum pot fi valorificate mai bine resursele umane și materiale ale satelor noastre ?

★

„La Conferința Națională a partidului, ne-a spus dînsul, s-au formulat idei, s-au elaborat sarcini fără precedent în istoria țării noastre. După modesta mea părere, lucrul esențial este chemarea vibrantă pentru a asigura ritmuri mai rapide de dezvoltare în toate domeniile de activitate. Este o problemă de bunăstare și de viață. Esențial este cum muncește și ce face fiecare dintre noi ca să răspundem la chemarea ritmurilor noastre.

Ce poate face primarul din Sarmisegetuza ? Cred că trebuie să-și facă datoria de comunist și deputat. Să fie mereu în mijlocul celor care l-au ales și împreună cu ei să pună în valoare resursele comunei. Pentru a-și atinge un vis, al lui, al oamenilor. Să ajungă comuna noastră — oraș. Și cînd spun acest lucru, înțeleg ca Sarmisegetuza să devină o localitate în care oamenii să lucreze pămîntul și să trăiască în condiții moderne. Tot ce s-a stabilit la Conferința Națională reprezintă niște necesități ale epocii noastre. Noi, toți cetățenii țării avem datoria să realizăm ritmuri rapide de dezvoltare, să ridicăm România la rangul țărilor celor mai dezvoltate. Acesta este esențialul".

FOTOGRAFIILE CITITORILOR NOȘTRI

„Baia Mare — 1972" CONSTANȚA HRIB

IMAGINI PARALELE

„...AU ÎNCEPUT SĂ SE ȚINĂ BUCURIILE DE MINE“

● *„De m-or ține puterile, aș mai putea să-mi cresc nepotul spunîndu-i și povestea mea. E povestea unei vieți modeste, e drept. Cred eu însă că-i poate servi pentru a se convinge de niște vorbe ale mele după care am căutat să mă port în viață“.*

● *Crîmpeie din viața unui Erou al Muncii Socialiste.*

Bucuriile sînt simple. Îl fac parcă pe om mai limpede, luminîndu-i ce are mai bun pe dinăuntru. Mulți spun că bucuriile durează clipe, iar necazurile — zile întregi. Dar oare, important nu este cum știi să păstrezi și amintirea clipelor și amărăciunea zilelor? Gînduri de acest fel mi-a stîrnit întîlnirea, într-o dimineață de toamnă brașoveană, cu *Vasile Sultanii*, prim topitorul de la oțelăria Uzinelor de autocamioane, care și-a înnobilat, nu de mult, profesia, cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. Am trecut pragul apartamentului din cartierul Steagul Roșu, unde locuiește cu soția și fiul său, cu puțină sfială. Pătrundeam, fără invitație, în casa unei familii necunoscute.. Scopul era, oarecum, o scuză, dar gazdele puteau fi circumspecte, curiozitatea mea, socotită inoportună, discuția putea fi oficială, uscată. Primirea sinceră, zîmbetele cu care am fost întîmpinată, m-au liniștit puțin. Primul schimb de cuvinte mi-a înlesnit apropierea de cei doi soți.

VASILE SULTANII

El, Vasile Sultanii nu se lasă rugat la vorbă. Cred că-i și place să-și amintească viața obișnuită — zicea el, — pe care a trăit-o. S-o privească în imagini paralele, în trecut și azi. Poate fiindcă mulțumirea, siguranța de acum îi dau puterea să privească altfel tot ceea ce i s-a întîmplat în viață...

Lăsăm cafeaua să se răcească, el vorbind despre copilăria lui, eu concentrîndu-mi atenția și întrerupîndu-l doar cînd ceva mi se părea neclar.

— *Sondor, asta a fost meseria tatălui meu. Sînt de la Telega. Is neam de petrolist.*

— Ați rupt , așadar, o tradiție.

— *Am rupt și tradiția „din tată-în fiu“, am părăsit și locurile în care m-am născut. Sărăcia m-a gonit. Sărăcia i-a obligat pe părinții mei, care au avut 14 copii, să „mă dea de suflet“, cum se spune, unei femei căreia îi murise copilul. La șase ani jumătate, am cunoscut munca. Tatăl de suflet m-a băgat slugă. Nu mai vreau să-mi amintesc ce*

copilărie am avut. Parcă mă doare.

— Vă atrăgea sau nu profesia de sondor? De fapt tinerii din părțile acelea n-aveau atunci prea multe de ales ca să-și cîștige pîinea...

— *Așa e. Sondor m-am făcut și eu la 18 ani. Am început să mă simt om. Cu toate lipsurile. De aceea nici n-am vrut să mă las rostuit de părinții care mă crescuseră și care voiau să mă însoare cu o fată aleasă de ei. Împlinisem 21 de ani, trebuia să plec la militărie și încercarea asta de a mă obliga să mă supun unei dorințe a lor, fără ca pe mine să mă tragă inima, mi-a stîrnit o astfel de o revoltă, încît am fugit de acasă. Atunci, am aflat, din spusele oamenilor, că am alți părinți adevărați. I-am căutat. M-au primit bine, dar vai și amar de sărăcia lor! Nu m-am arătat supărat. Înțelesesem ce îi făcuse să mă dea altora. Am fost soldat, a venit războiul, am fost rănit și am ajuns în țară în 1946.*

— V-ați întors la Telega?

— *Nu, am venit la Brașov. Rănile căpătate făcuseră din mine un semiinvalid. Nu mai puteam lucra ca sondor. Am intrat la uzina de vagoane Astra ca muncitor necalificat. Am învățat meseria de topitor de metale neferoase. Anii au trecut, am încercat — și, în parte, am reușit — să cîștig ceea ce pierdusem din viață. Că pierzi din viață, nu, cînd nu poți învăța?*

— Necazurile s-au risipit, ați devenit om în toată firea.

— *Aș zice mai mult. Au început să se prindă bucuriile de mine. M-am îndrăgostit de meseria mea. De a doua mea profesie. M-am îndrăgostit și de strungăriță pe care am luat-o de nevastă, uitați, pe cea care vă stă alături...*

Ne bem cafeaua, în timp ce Anica îmi arată fotografiile și premiile băiatului, Ioan, elev în clasa a 9-a la liceul teoretic, singurul lor copil. Și, doamne, cît de drag! Încep să mă simt ca la vechi prieteni. Și iar ne întoarcem la bucurii, la bucuriile acelea simple sau care ni se par doar simple...

— *Cînd am început să lucrez, povestește mai departe Vasile Sultanii, pe cuptorul Siemens Martin, mi se părea că-i isprava mea cea mai de seamă. Pe urmă, după ani și ani — mai exact acum doi ani — a trebuit să mă răzgîndesc.*

— Să vă răzgîndiți?

— *Da, fiindcă de doi ani se lucrează la cuptoare electrice moderne. Înainte, era nevoie de 16 oameni la un cuptor. Acum, eu lucrez singur la unul electric. E ceva mai deosebit. Simt că sînt tînăr încă, fiindcă muncesc așa cum se cere acum. Aveam dreptate să mă răzgîndesc? Nu era o ispravă și mai mare? Am fost mîndru și m-am simțit puternic, puternic...*

A fost tot timpul puternic Sultanii. Încă de pe cînd era copil, cînd trăia cu necazurile de parcă îi erau hrană zilnică. Puternic prin bărbăția cu care a început din nou viața, încă tînăr fiind, dar greu lovit de soartă. Curajos și tenace și-a cîștigat un loc, o cinste nepătată, un nume printre cei buni. Vreo 70 000 de tone oțel lichid — aceasta este cantitatea pe care prim-topitorul a turnat-o de la prima șarjă din 1947 și pînă acum. Iar cine a spus că profesia de topitor nu se prea întîlnește cu inventivitatea, a greșit. Sultanii a fost și este un inovator. Deși n-a făcut niciodată caz de inovațiile sale. Le-a realizat, le-a aplicat și le-a socotit zestrea uzinei...

— V-ați mai răzgîndit vreodată?

— *Vă referiți la isprăvile mele? Să știți că m-am mai răzgîndit. Într-o zi cînd m-am simțit ușor, așa ca fulgul. Probabil, de emoție. Era cînd am primit titlul de Erou al Muncii Socialiste. Dar cred că de acum înainte, nu voi mai avea motive să mă răzgîndesc. Altă ispravă mai-faimoasă, ce să fac? Măcar să țin obrazul curat, îndeplinindu-mi obligațiile pe care mi le impune această cinste. Mai am doi ani pînă la pensie. Dacă voi fi sănătos, voi mai lucra și după aceea. Ambiții mai am. De pildă, să scot oțel de calitate, să nu aibă nimeni nimic de spus. Aș mai putea să dovedesc că sînt la noi la oțelărie rezerve să dăm încă 20 de procente piese peste plan. Aș mai putea, să nu îmbătrînesc pînă nu-mi văd băiatul cu o profesie care-i place, chiar și pînă nu-mi văd primul nepot. De m-or ține puterile, aș mai putea să-mi cresc nepotul spunîndu-i și povestea mea. E povestea unei vieți modeste, e drept. Cred eu însă că-i poate servi pentru a se convinge de niște vorbe ale mele după care am căutat să mă port în viață: „Ori ești om, ori ești cîrpă". Sper să mă înțeleagă nepotul sau nepoata că vorbele astea exprimă mîndria mea de om, de comunist, de muncitor. Ce credeți, așa-i că se poate?*

Toată povestea acestei vieți cu amintirea clipelor — bucurii și a zilelor — necazuri, a acestei vieți simple doar în aparență, pe care demnitatea a însemnat-o adînc nu poate să nu impresioneze, să nu îndemne la stimă și să nu fie o onoare pentru urmașii omului ce și-a silit destinul să apuce calea pe care el a simțit că vor veni împlinirile.

LUCIA MANOLESCU

1972-1973 · ANII ACCELERĂRII DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A ROMÂNIEI

Prof. GH. CREȚOIU

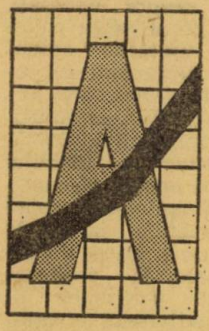

Anul 1972 are pentru poporul român semnificații deosebite, prin evenimentele de importanță crucială pe care le-a trăit sau pe care le va sărbători în curînd, prin hotărîrile de însemnătate cardinală adoptate în forurile sale cele mai reprezentative, supreme. Pe de o parte, este vorba de Conferința Națională a Partidului Comunist Român, ținută în iulie 1972, iar pe de altă parte, de cea de-a 25-a aniversare a Republicii, sărbătorită la 30 decembrie 1972.

Dacă ultimul eveniment îndeamnă mai mult la retrospectivă, la relevarea mai ales a rezonanțelor istorice, caracterul deosebit al Conferinței Naționale este legat de amploarea și acțiunea de lungă durată pe care le vor exercita hotărîrile și măsurile adoptate de acest for pe planul dezvoltării economice și sociale a țării în actualul plan cincinal (1971—1975) și în următoarele decenii.

O idee pătrunsă adînc în conștiința națiunii

Se știe, din istoria popoarelor, că în fața unei națiuni apar momente unice, hotărîtoare pentru destinul și viitorul său. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională **„se poate spune că astăzi trăim momente de care depinde locul pe care îl va avea România socialistă în marea familie a țărilor socialiste, a tuturor națiunilor lumii. Dezvoltarea vieții internaționale, marea revoluție tehnico-științifică pun cu putere la ordinea zilei participarea tot mai activă a poporului nostru la diviziunea internațională a muncii. Sîntem chemați ca în următorii 10—15 ani să lichidăm cu desăvîrșire rămînerea în urmă pe care am moștenit-o, să ridicăm poporul român la un înalt nivel de dezvoltare economică, științifică, culturală, să-i asigurăm un nivel de trai superior“.**

Înfăptuirea acestui țel este în mod decisiv legată de dezvoltarea puternică a forțelor de producție, făurirea unei economii moderne, bazată pe o industrie puternică și o agricultură înaintată, pe folosirea cuceririlor revoluției tehnico-științifice contemporane și valorificarea superioară a resurselor țării, pe utilizarea intensivă a întregului potențial de producție, pe o înaltă productivitate a muncii sociale. Așa cum arată experiența mondială, numai pe o astfel de temelie trainică poate avea loc participarea crescîndă și eficientă a țării la schimburile economice internaționale, se ridică nivelul de trai al poporului, înflorește întreaga națiune.

Anul pe care îl încheiem, precum și cel pe care-l vom inaugura în curînd,

se înscriu, desigur, cu majuscule în realizarea obiectivelor puse în fața poporului de către Congresul al X-lea al P.C.R. cu privire la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Pe de o parte, pentru că ideea momentului hotărîtor în care ne aflăm și accelerării dezvoltării economico-sociale formulată așa de clar și convingător de secretarul general al partidului la Conferința Națională a intrat adînc în conștiința națiunii, a devenit bun comun al comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii. Pe de altă parte, pentru că 1972 este anul în care a început ampla întrecere socialistă ce a cuprins toate colțurile țării, toate colectivele din unitățile noastre economice, întrecere ce are ca obiectiv realizarea cincinalului înainte de termen în vederea accelerării ritmului de ridicare a României în rîndul țărilor dezvoltate, pentru situarea ei la cotele cele mai înalte în diviziunea internațională a muncii.

Imaginea ar fi însă incompletă dacă nu am avea în vedere lucrările recentei plenare a C.C. al P.C.R. (20—21 noiembrie 1972) și Sesiunea Marii Adunări Naționale care se înscriu ca evenimente de importanță majoră pentru poporul român, pentru progresul său pe drumul civilizației socialiste. Dacă Directivele Congresului al X-lea, pe de o parte, hotărîrile și rezoluțiile Conferinței Naționale concretizează întreaga strategie a dezvoltării economico-sociale în actuala etapă, recenta plenară a Comitetului Central al partidului, precum și lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale reprezintă un ansamblu de mijloace tactice de mare forță de acțiune și eficacitate, transformînd principiile și orientările adoptate de Conferința Națională în concepte concrete, operaționale atît pe planul sistemului organizatoric și instituțional, cît și al căilor și metodelor de urmat în antrenarea plenară a tuturor rezervelor de care dispune economia noastră. La loc de frunte în rîndul acestor lucrări se situează Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al partidului, care prin aria problemelor abordate, prin profunzimea cu care sînt analizate problemele realizării planului cincinal, nevoile și posibilitățile economiei noastre, precum și sarcinile tuturor celor de a căror activitate depinde înfăptuirea obiectivelor pe care ni le-am propus, reprezintă un document de mare valoare teoretică și practică, el stabilind, în fapt, direcțiile decisive de acțiune pentru înfăptuirea planului pe anul următor și pe întregul cincinal. Relevînd importanța deosebită a acestui document și însușindu-și întru totul aprecierile, sarcinile și orientările cuprinse în expunerea secretarului general al partidului, Plenara a adoptat, totodată, două hotărîri menite să îmbogățească „arsenalul" instrumentelor prin care partidul nostru conduce neabătut, cu fermitatea caracteristică unui partid marxist-leninist, creația istorică a poporului român : Hotărîrea privind sarcinile ce revin organelor și organizațiilor de partid pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor planului de dezvoltare economico-socială a României pe 1973 și Hotărîrea cu privire la unele măsuri pentru perfecționarea activității Comitetelor județene, municipale și orășenești ale P.C.R., a consiliilor populare județene, municipale și orășenești, îmbunătățirea controlului pe linie de partid și de stat, precum și pentru organizarea consiliilor de control muncitoresc asupra activității economico-sociale și constituirea comisiilor pe domenii în unitățile economice. Toate acestea, împreună cu legile adoptate de Marea Adunare Națională (Lege cu privire la dezvoltarea economico-socială planificată a României, Legea pentru adoptarea planului pe 1973, Legea pentru adoptarea bugetului de stat, Legea finanțelor și Codul muncii) aduc o contribuție largă la perfecționarea conducerii întregii activități economico-sociale, la creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate, la aplicarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste, pentru dezvoltarea democrației socialiste, creînd premise deosebit de favorabile pentru stăvilirea risipei și creșterea eficienței economice în toate unitățile economice și în toate compartimentele pentru realizarea sarcinilor prevăzute în planul național unic.

Rezultatele anului 1972 — premisă favorabilă

Mersul mai departe al economiei, îndeplinirea cincinalului înainte de termen au ca premisă favorabilă rezultatele anului 1972 și în general ale primilor doi ani ai cincinalului, cînd

s-au înregistrat sporuri substanțiale la toți indicatorii principali ce caracterizează evoluția activității economice. **Față de anul 1971 venitul național a crescut cu 9,7%, producția globală industrială cu aproape 12% iar producția agricolă cu peste 9%.** Este important de remarcat că **se obțin mari cantități peste plan la produse de bază ca : oțel aliat, autoturisme, coloranți, cauciuc sintetic, încălțăminte, confecții.**

Adăugîndu-se rezultatelor din anul trecut, **aceste realizări fac ca primii doi ani ai cincinalului să marcheze un puternic avînt în dezvoltarea economico-socială a țării. În 1971 și primele zece luni ale anului în curs au fost date în funcțiune 473 capacități importante de producție în industrie și numeroase alte obiective economice în celelalte ramuri ale producției materiale. Pe această bază și ca urmare a creșterii productivității muncii, producția industrială a sporit într-un ritm mediu anual de 11,5%, față de 10,5% cît era prevăzut în planul cincinal.**

Agricultura, ca urmare a investițiilor sporite pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, a măsurilor pentru perfecționarea organizării și conducerii, precum și a altor factori, s-a încadrat și ea mai bine în dinamismul susținut al economiei românești în acești ani. **Cele 14,5 milioane tone cereale și respectiv cele 16 milioane tone situează 1971 și respectiv 1972 ca anii în care s-au obținut cele mai mari recolte din istoria agriculturii românești.**

Ca urmare a acestor creșteri substanțiale de producție, **venitul național** — indicatorul ce exprimă în formă foarte sintetică rezultatul muncii productive din toate ramurile economiei, valoarea nou creată în aceste ramuri **— a sporit într-un ritm mediu de peste 11%, ceea ce a permis realizarea unor însemnate investiții, dar și a unor importante acțiuni pentru ridicarea nivelului de trai al populației.**

O analiză mai atentă a acestor cifre, a semnificațiilor lor economice și sociale scoate în evidență cîteva trăsături de bază ale creșterii economice în anul pe care-l încheiem, și în general în primii doi ani ai cincinalului. **Pe primul plan trebuie situată, fără îndoială, continuarea unor ritmuri înalte de dezvoltare, ritmuri care datorită bazei mai ridicate la care se referă și, deci, valorii absolute considerabil mai mari pe care o are fiecare procent de creștere în comparație cu cincinalul trecut, marchează și o creștere generală mai accentuată.** Este caracteristic, din acest punct de vedere, faptul că **ritmul mediu de creștere a venitului național în acești doi ani (11%) este cu peste 42% ritmul mediu înregistrat în anii cincinalului trecut. Atît creșterea producției industriale, cît și cea a venitului național situează România în rîndul țărilor cu ritmurile cele mai ridicate de creștere economică.**

În același timp, se remarcă o apropiere sensibilă a ritmului de creștere a producției agricole, de ritmul dezvoltării industriei, ceea ce caracterizează evoluția economiilor moderne și accentuează posibilitățile creșterii economice.

O a doua caracteristică a evoluției economiei noastre în ultimii doi ani o constituie continuarea, la cote mai înalte, schimbările progresiste în structura producției industriale, cunoscînd o accelerare remarcabilă a ramurilor hotărîtoare pentru înzestrarea tehnică a economiei și creșterea economică. Astfel, **industria electronică și-a sporit producția în acești ani cu 42%, aparatele de măsură și control — 60%, mașinile-unelte pentru așchierea metalelor — circa 60%. Se realizează cerința Congresului al X-lea de a intensifica procesul de modernizare a producției, ponderea produselor noi și reproiectate reprezentînd peste 29% din producția industriei constructoare de mașini.** Asemenea schimbări au avut loc și în celelalte ramuri ale economiei naționale.

În al treilea rînd, **în acești doi ani s-a simțit din plin efectul orientării fundamentale a planului cincinal și anume — creșterea eficienței economice, concretizată în ridicarea productivității muncii, utilizarea mai bună a fondurilor de producție și reducerea**

cheltuielilor de producție. Ca o expresie sintetică a acestor preocupări, a gospodăririi mai raționale a resurselor materiale și financiare, **în anii cincinalului actual, creșterea venitului național a devansat — pentru prima oară — creșterea produsului social.** În același timp, ca urmare a politicii economice duse de partid și guvern, de conducere a proceselor economico-sociale, **economia noastră s-a caracterizat în acești doi ani și printr-o remarcabilă stabilitate a prețurilor, al căror indice general a rămas practic neschimbat. Se impune a remarca acest lucru cu atît mai mult cu cît în multe țări creșterea economică este însoțită, ca un corolar, de majorarea inevitabilă a prețurilor.** Astfel, în ciuda măsurilor antiinflaționiste, de „stopare" și „control" a inflației, întreprinse de guverne, un recent raport al O.C.D.E., precum și rapoartele altor organisme internaționale, remarcau că în țările vest-europene prețurile au crescut în 1971 în medie cu 5,5%, iar în 1972 cu 8%; analizele arată că nici o țară nu cunoaște o creștere mai mică de 6% pe an a prețurilor, pentru unele dintre ele, creșterea medie ajungînd pînă la 10%.

În țara noastră evoluția ascendentă a economiei s-a răsfrînt pozitiv asupra nivelului de trai, **veniturile bănești ale populației crescînd, în 1972, cu peste 17% față de 1970.** În cadrul acestei politici au fost întreprinse numeroase măsuri: **s-au ridicat salariile mici, al căror nivel s-a majorat în toamna acestui an la 1 000 lei lunar; au fost majorate alocațiile pentru copii, îmbunătățindu-se, totodată, sistemul de acordare a acestora; s-au majorat pensiile de asigurări sociale; a avut loc introducerea minimului garantat pentru țărănimea cooperatistă, au fost majorate pensiile țăranilor, s-a asigurat asistența medicală gratuită la sate, s-a introdus ajutorul pentru copii și pentru familiile cooperatorilor. Odată cu sporirea veniturilor bănești a crescut și volumul desfacerii de mărfuri care în 1972 este cu 16% mai mare față de 1970, înregistrînd un spor de 2,5 miliarde lei față de prevederile cincinalului.**

Așa cum se subliniază în Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.R. din 20—21 noiembrie 1972, privind sarcinile ce revin organelor și organizațiilor de partid pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor planului de dezvoltare economico-socială a României pe anul 1973, **„realizările obținute pînă acum constituie o expresie vie a justeței politicii marxist-leniniste a partidului, a hotăririi și voinței cu care clasa muncitoare, întregul nostru popor au răspuns chemării Conferinței Naționale a P.C.R., de a-și intensifica eforturile pentru ridicarea României pe noi trepte de progres și prosperitate".** Totodată, ele creează o bază trainică pentru ca în anul care vine, economia noastră națională să facă noi pași importanți pe drumul progresului și civilizației.

1973 — an hotărîtor pentru realizarea cincinalului

Așa cum a subliniat secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta plenară a C.C. al P.C.R., anul 1973 va fi hotărîtor pentru realizarea întregului cincinal, pentru îndeplinirea angajamentelor asumate. Comparativ cu prevederile cincinalului, **planul adoptat de Marea Adunare Națională pentru acest an prevede îmbunătățiri substanțiale la toți indicatorii principali ai dezvoltării economico-sociale a țării, nivelele planificate înregistrînd ritmuri înalte de creștere față de 1972.** Astfel, ca urmare a unei puternice mobilizări a potențialului creator, **producția industrială va depăși cu 14,5 miliarde prevederile cincinalului și cu 16,2% nivelul planificat pe anul 1972, ceea ce va face ca ritmul mediu de creștere pe primii trei ani ai cincinalului să a-**

jungă la 12,6% față de 11,3% cît era prevăzut prin plan.

În general, ritmurile și proporțiile prevăzute de planul pe 1973, concretizează angajamentele oamenilor muncii de punere în valoare a rezervelor din economie. Aceste proporții și ritmuri, așezarea lor în funcție de capacitățile de producție, concepția care stă la baza planului, mecanismul de mobilizare a întreprinderilor în procesul îndeplinirii acestor prevederi, precum și întregul complex de măsuri prevăzute de plenara C.C. privind ridicarea nivelului calitativ al activității — toate acestea sînt menite să creeze condiții pentru realizarea unuia din obiectivele majore stabilite de Conferința Națională a Partidului, și anume **realizarea, la nivelul anului 1975, a unei producții industriale suplimentare cu 40—60 miliarde lei peste nivelul prevăzut inițial de planul cincinal.**

Ritmurile de creștere prevăzute — reprezintă una dintre cele mai importante trăsături ale planului economic pe 1973, ele materializînd în mod elocvent accelerarea creșterii economice și creînd premise favorabile pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen. Este de remarcat, de asemenea, că se prevăd sporuri însemnate peste prevederile cincinalului în unele ramuri ce obțin produse importante pentru economia națională : **în construcțiile de mașini — cu 4,4 miliarde mai mult, în industria ușoară — cu 6,3 miliarde mai mult, în industria chimică — cu 2,7 miliarde mai mult, în economia forestieră și industria materialelor de construcții — cu 1,5 miliarde mai mult.**

În al doilea rînd, **planul pe 1973 ridică pe noi trepte „ofensiva pentru creșterea eficienței economice", aceasta fiind un pilon fundamental al creșterii economice accelerate. Productivitatea muncii în industrie urmează să crească cu 9,1%, iar cheltuielile la 1 000 lei producție-marfă vor trebui reduse cu 2,6%.**

Principalele căi prin care se prevede realizarea acestor creșteri și a unei corelații mai bune între indicatorii cantitativi, pe de o parte și cei calitativi pe de altă parte cuprind : **folosirea intensivă a tuturor capacităților de producție, printr-o ritmicitate exemplară a activității productive, ridicarea nivelului de încărcare a mașinilor și instalațiilor, generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III, întreținerea corespunzătoare a mijloacelor de muncă ; îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale ; reducerea normelor de consum printr-o largă acțiune de masă cu caracter permanent care să antreneze toate colectivele, muncitorii, cadrele de concepție** etc. ; **valorificarea superioară a materiilor prime, accelerarea vitezei de rotație a fondurilor de producție și circulație, creșterea rentabilității producției, îmbunătățirea calității produselor** etc. Așa cum s-a subliniat la Plenară, în acest domeniu se impun eforturi sporite, cu atît mai mult cu cît în acest an într-o serie de întreprinderi și ramuri s-au înregistrat coeficienți relativ scăzuți de utilizare a mașinilor (în M.I.Ch., M.E.F.M.C., Departamentul industriei alimentare — 70% la mașini-unelte), iar planul de economii în industria republicană în primele 9 luni ale anului 1972 nu a fost îndeplinit cu circa un miliard lei.

Pornind de la rezervele existente în economie, **planul pe 1973 prevede realizarea unui volum de economii de 13,5 miliarde lei, față de 8,1 miliarde cît stabilise inițial planul cincinal.**

O altă caracteristică de bază a prevederilor planului dezvoltării economico-sociale pe anul 1973 o constituie faptul că suplimentarea sarcinilor de creștere a producției în industrie și în celelalte ramuri economice are loc în condițiile în care se prevăd și alocații mai mari pentru creșterea nivelului de trai al populației. În spiritul hotărîrilor Conferinței Naționale, care a subliniat că realizarea angajamentelor suplimentare nu trebuie să se facă cu eforturi fizice și financiare suplimentare, **investițiile centralizate nu numai că nu sporesc în 1973 ci se reduc cu 4 miliarde lei în comparație cu prevederile inițiale ale cincinalului.** Este,

de asemenea, demn de remarcat faptul că **partea din venitul național care se destină pentru fondul național de dezvoltare economico-socială se reduce de la 32,8% la 31,8%, iar fondul de consum este mai mare cu 5 miliarde de lei față de prevederile cincinalului.**

În cadrul acestei prevederi **va spori numărul salariaților, iar veniturile bănești ale populației din sectorul socialist vor spori cu peste 18 miliarde lei față de 1972, din care veniturile bănești ale salariaților vor spori cu 11,5 miliarde lei, datorită atît sporirii numărului locurilor de muncă, cît și creșterii salariului mediu. Veniturile reale ale țărănimii vor însuma în 1973 peste 44 miliarde lei, revenind pe o persoană 900 lei lunar, cu peste 7% mai mult decît în acest an.**

Nivelul de trai crește și pe seama cheltuielilor sporite pe care le face statul pentru acțiuni social-culturale, care în 1973 vor crește cu 12,9% față de anul precedent și de peste 2 ori față de 1966. Pentru a ilustra mai bine efortul făcut de stat în acest domeniu, **mai trebuie remarcat că nivelul mediu pe o familie al cheltuielilor de la buget pentru învățămînt, cultură, sănătate, ajutor de stat pentru copii etc., va fi de peste 7 000 de lei, față de 5 500 lei în 1970.**

Totodată **continuă în proporții sporite programul construcțiilor de locuințe, cele 111 mii de apartamente (cu 11 mii mai mult decît era prevăzut în planul cincinal), situind România printre țările care înregistrează ritmuri ridicate în acest domeniu.** Alături de această creștere se remarcă schimbările de ordin calitativ, prevăzîndu-se îmbunătățirea confortului noilor locuințe — apartamentele de categoria I și II urmînd să ajungă în 1973 la circa 70%, față de 46% cît era prevăzut în cincinal.

Vorbind de trăsăturile creșterii economice în 1973, nu putem să nu amintim și concepția nouă care stă la baza planului național pe acest an, a prevederilor sale. Pornind de la hotărîrile Conferinței Naționale privind integrarea și corelarea în obiectivele economice a angajamentelor luate de colectivele din unitățile economice, la indicatorii de bază — îndeosebi la producție și la export — planul prevede, pentru prima oară în practica planificării noastre socialiste, un nivel minim, corespunzător sarcinilor inițiale înscrise în cincinal și un nivel maxim reprezentînd planul suplimentar ce înglobează angajamentele comitetelor județene de partid și ale organizațiilor de partid din întreprinderi. La indicatorii calitativi planul cuprinde un singur nivel — cel corespunzător planului îmbunătățit. Pornind de la caracterul unitar al planului, Plenara C.C. a subliniat însă că planul trebuie considerat obligatoriu la nivelul maxim al indicatorilor de bază, întrucît în funcție de aceștia s-a făcut și corelarea generală a planului. Caracterul original și, în același timp, stimulator pentru unitățile economice al acestui mod de elaborare a planului constă în faptul că realizarea sarcinilor la nivelul lor minim atrage după sine acordarea drepturilor bănești legale ale oamenilor muncii, iar realizările la nivelul maxim al indicatorilor se consideră depășire de plan, cu consecințele pozitive pe care aceasta le are în ceea ce privește cointeresarea materială. Prezintă interes, din acest punct de vedere, și hotărîrea de a constitui un fond suplimentar pentru cointeresarea întreprinderilor în creșterea exportului, care în 1973 va trebui să atingă 27% față de anul trecut și pentru reducerea importurilor, care se prevăd a spori cu numai 15,6%.

Toate aceste măsuri și prevederi se încadrează în concepția de ansamblu, unitară, de a da factorilor intensivi ai creșterii economice un cîmp mai larg de afirmare, în vederea accelerării dezvoltării economico-sociale și ridicării în continuare a nivelului de trai al populației.

«Bazîndu-şi întreaga politică internaţională pe principiile dialecticii istorice, partidul şi statul nostru se situează ferm de partea forţelor înaintate ale omenirii, îşi pun eforturile în slujba noului în politica mondială, acţionează împotriva mentalităţilor şi poziţiilor perimate, dăunătoare, potrivnice intereselor popoarelor, intereselor păcii şi progresului universal».

NICOLAE CEAUŞESCU

CATINCA RALEA

Pentru România, anul 1972 a fost un an rodnic în domeniul colaborării internaţionale, un an în care şi-a întărit şi mai mult legăturile cu celelalte ţări. 1972 — a fost un an rodnic în ceea ce priveşte prezenţa activă a României în viaţa şi problemele Europei, în care, după cum îmi spunea recent ministrul dezarmării din Suedia, dna Alva Myrdal, România joacă un rol extrem de eficace. «Aş dori să subliniez rolul extrem de activ al ţării dv. în domeniul propunerii şi pregătirii conferinţei pentru securitate europeană pe care o aşteptăm cu încredere», mi-a spus domnia-sa.

Prin iniţiativele şi participarea activă în desbaterile din O.N.U., ţara noastră a adus o însemnată contribuţie la eforturile pentru sporirea rolului şi eficacităţii O.N.U. în salvgardarea păcii, în promovarea conlucrării între state şi naţiuni.

1972 — a fost un an de noi afirmări ale României în domeniul ştiinţific şi cultural, în cadrul unei serii de conferinţe şi congrese internaţionale.

1972 — a fost un an în care am consemnat pe bandă de magnetofon sau pe peliculă o serie de întîlniri şi discuţii cu personalităţi din diferite domenii. Au fost multe, foarte multe. De data aceasta mă voi limita însă la trei persoane şi la trei congrese, sau conferinţe internaţionale.

M-AM BUCURAT MULT SĂ VIN ÎN ROMÂNIA

În luna aprilie, a anului acesta ne-a vizitat țara K.B. Andersen, ministrul de externe al Danemarcei

— M-am bucurat mult să vin în România. Noi, în Danemarca, cunoaștem bine punctele de vedere ale României în problemele de politică internațională și europeană. Conducătorii dv. politici — președintele țării, primul ministru, sînt foarte cunoscuți în Danemarca. Iată de ce am fost convins dinainte că vizita mea va fi extrem de valoroasă, că voi purta discuții foarte utile în legătură cu situația actuală din Europa. Și într-adevăr, convorbirile pe care le-am avut în ultimele zile în România, au dovedit temeinicia speranțelor mele. Am avut convorbiri foarte fructuoase, foarte constructive, în legătură, de exemplu, cu pregătirile conferinței pentru securitatea europeană și destinderea în Europa, în legătură cu problemele dezarmării în Europa precum și cu problemele bilaterale. Am avut onoarea să fiu primit de președintele Nicolae Ceaușescu și de primul ministru, Ion Gheorghe Maurer. Mi-au dăruit destul de mult din timpul lor prețios și a fost foarte interesant să pot sta de vorbă direct, să schimbăm puncte de vedere, și să discut o serie de probleme comune ale țărilor noastre.

— Cum ar fi, de exemplu?

— În ultima vreme se pot observa o serie de semne concrete ale destinderii în Europa, ale unor relații îmbunătățite între Est și Vest. Dar trebuie să încercăm să accelerăm acest proces de destindere. Și în acest sens punctele de vedere ale României și Danemarcei sînt în foarte mare măsură asemănătoare.

— După cîte știu, Danemarca are relații bune de colaborare cu România și în cadrul unor organisme internaționale, cum ar fi de exemplu O.N.U.?

— Da, în primul rînd în problemele dezarmării. Aș dori, de asemenea, să menționez că avem puncte de vedere comune în încercarea de a susține cît se poate propunerea în legătură cu convocarea unei conferințe mondiale asupra dezarmării. În afară de asta, aș dori să mai menționez ceva: anul acesta președintele Ceaușescu a vizitat, în fruntea unei delegații, continentul african. În perioada aceea mă aflam și eu în Africa, și aș dori să subliniez cît de importante sînt asemenea vizite. După părerea mea, Africa va avea un cuvînt serios de spus în lume și dezvoltarea ei va avea influență asupra multor probleme ale globului.

ȚARA NOASTRĂ — GAZDĂ A UNOR MANIFESTĂRI DE PRESTIGIU

În luna mai a avut loc la București, cea de a 6-a Conferință Regională a Comisiilor Naționale Europene pentru UNESCO. Conferința a fost o ocazie pentru participanți să schimbe opinii, în mod deschis și rodnic, să adopte o serie de rezoluții care să ajute atît activității UNESCO propriu-zise, adică colaborării în domeniul educației, științei și culturii cît și scopurilor mai largi ale păcii și înțelegerii pe continent. Vorbind despre importanța acestei conferințe, dl. **JAMES BURGESS, secretarul Comisiei Naționale pentru UNESCO,** din Marea Britanie spunea: **«A fost o conferință extrem de utilă și de constructivă. Și, în plus, a fost și extrem de agreabilă, și asta datorită gazdelor noastre și a tuturor celor din România cu care am avut de-a face, lucru pentru care vă mulțumim din suflet».** Vorbind despre rezoluțiile votate și mai cu seamă despre rezoluția în legătură cu pacea și înțelegerea pe continent, precum și cu contribuția pe care o poate aduce UNESCO în acest sens, dl. Burgess a spus: **«Aceasta a constituit, poate, una dintre problemele mai delicate ale conferinței, nu pentru că ar fi existat diferențe de opinii în legătură cu dorința noastră de a avea pace și securitate în Europa — în acest domeniu, sîntem cu toții de acord — dar au existat oarecari diferențe în legătură cu accentul pe care dorim să-l punem, asupra locului pe care trebuie să-l ocupe UNESCO în acest context. În linii mari, sentimentele țării mele, Marea Britanie — și nu pot, firește, vorbi decît în numele ei — simt că UNESCO este, prin esență, o organizație de promovare a păcii, pentru că ea promovează colaborarea — după cum se stipulează în constituția ei — în domeniul educației, științei, culturii, informațiilor și comunicării și credem că cea mai utilă contribuție pe care o**

poate aduce UNESCO la dezvoltarea păcii în Europa, e să-și continue și să-și intensifice activitatea în acest domeniu».

Delegatul sovietic **VASILII VASILIEVICI VAKRUSHEV, secretar general al Comisiei Naționale a U.R.S.S. pentru UNESCO,** spunea, în legătură cu aceeași problemă, adică cea a contribuției pe care o poate aduce UNESCO la promovarea păcii și colaborării pe continent: «Țările socialiste au avut o inițiativă într-unul din punctele cruciale ale conferinței, și anume, în legătură cu contribuția UNESCO în cadrul programului său, la crearea unor condiții favorabile, în vederea convocării conferinței pan-europene asupra securității și cooperării. Această propunere a fost pregătită de țările socialiste și a fost apoi luată ca bază pentru considerații ulterioare. Sîntem fericiți că această conferință a adoptat rezoluția aproape în unanimitate, subliniind că sarcinile UNESCO și cele ale comisiilor naționale sînt de a lua toate măsurile pentru crearea unui climat favorabil convocării conferinței de securitate în Europa».

Vorbind tot despre problema păcii și securității în Europa, problemă crucială în viața popoarelor de pe continent, **profesorul JEAN BAUGNIER,** președintele Comisiei Naționale belgiene, spunea: «Noi toți dorim pacea și securitatea pe continentul european, și inițiativele și activitățile UNESCO precum și cele ale comisiilor naționale constituie un element important pentru a se asigura această cooperare, printr-o mai bună înțelegere reciprocă. Cît despre conferința pan-europeană asupra securității și cooperării, părerea mea este că Belgia se află alături de România în această idee, de a se întruni reprezentanții guvernelor europene, în vederea rezolvării problemei securității și cooperării pe continent. Părerea mea este că o conferință ca cea de la București, constituie un element de mare importanță pentru stabilirea unui climat propice cooperării».

«După mine, această conferință a încercat și a reușit să cuprindă sfere mai largi decît cele dinaintea ei, a spus **SANDOR MALLER,** secretarul general al Comisiei Naționale a R.P. Ungare. Aș dori să menționez mai ales un punct și anume — centrele europene patronate de UNESCO au fost reprezentate la această conferință pentru prima oară. Apoi, s-a discutat despre cooperarea europeană, în mod mai substanțial, și avem mari speranțe că aceste discuții vor da roade, lucru de care e mare nevoie».

Dna **HELGA PEDERSEN,** președinta Comisiei Naționale Daneze, remarca la rîndul ei: «Am fost foarte bucuroasă să observ puternicul spirit de înțelegere în care s-au desfășurat discuțiile conferinței, chiar și cele asupra unor teme mai delicate. Și pot spune că delegații români au avut un mare rol în acest sens. Cu toate că nu e de competența UNESCO să se ocupe de probleme politice propriu-zise, litera constituției sale o face să contribuie la cauza păcii pe care încercăm cu toții s-o salvgardăm. Nu există nici o îndoială că lucrînd în domeniul culturii, științei și mai ales în cel al educației, vom ajuta la menținerea păcii».

Dl. **JOHN FOBES, directorul general adjunct al UNESCO,** spunea și el: «Această conferință, de la București, are loc într-un moment în care există o mare dorință de a se găsi o bază pentru pace și securitate în Europa, ceea ce este mult mai mult decît o problemă politică pur și simplu. Privirile se întorc și către UNESCO pentru idei care să aducă o mai mare dezvoltare a cooperării culturale și științifice. Rezoluția care s-a votat asupra acestui subiect al cooperării va încuraja comisiile naționale UNESCO să promoveze colaborarea în toată Europa în mod mai susținut ca o bază pentru eventualele acorduri legate de pace și securitate. Recomandarea nu propune acțiuni precise dar cere tuturor comisiilor naționale și directorului general să promoveze schimburile prin centrele UNESCO din Europa ca acela al învățămîntului superior care va avea sediul la București. În general rezoluția propune acțiuni comune ale oamenilor de știință și cultură.»

Și dl. Fobes a continuat, vorbind de data aceasta despre conferința de la București. «Trăsătura caracteristică a conferinței sau, aș spune, trăsătura ei principală este organizarea activă și eficientă de care s-a bucurat din partea comisiei naționale române. Aceasta a creat, la conferință, o asemenea atmosferă încît discuțiile să poată fi cît se poate de plăcute și de eficiente».

De altfel, delegații s-au referit, în majoritatea lor, la contribuția adusă de România conferinței de la București. Iată, de exemplu, ce spunea d-nul **BAUGNIER:** «După părerea mea, putem să ne felicităm de felul în care a fost organizată conferința de către Comisia Națională Română atît din punct de vedere material cît și intelectual. Rapoartele pregătitoare au fost de o calitate foarte elevată și am putut avea discuții substanțiale pe marginea lor. Sigur că uneori au existat și momente sau puncte în care opiniile noastre să nu coincidă, dar în ansamblu, cred că ne putem bucura de aceste contacte, de aici, de la București, care au contribuit foarte mult, sînt sigur, la o mai bună colaborare a statelor europene». Dl. **FOBES** a amintit despre colaborarea mai largă cu România, nu numai în cadrul acestei conferințe, dar și în cadrul mai larg al UNESCO: «Relațiile dintre România și UNESCO au fost întotdeauna strînse, poate mai strînse decît cu oricare altă țară în Europa. Ceea ce e interesant e că România a jucat un rol unic printre țările europene. Reprezentanții dv. permanenți la Paris au fost foarte buni și rezultatul a fost că România a găzduit mai multe întîlniri în domeniul educației, științei și culturii

decît majoritatea celorlalte țări europene. V-aș putea da foarte multe exemple de inițiative ale României, cum ar fi inițiativele în legătură cu tineretul și cu colaborarea culturală în general».

— Vorbiți de educarea tineretului în spiritul păcii?

— Da. Atît la New York, la Națiunile Unite cît și la Paris, la UNESCO, rezoluțiile României au trezit conștiința participanților, făcîndu-i să se gîndească nu numai cum să educe tineretul în spiritul păcii, dar și cum să-l facă să participe la activitățile Națiunilor Unite, în acest sens.

Un alt participant la conferința UNESCO, **scriitorul elvețian ANDRI PEER**, mi-a vorbit despre colaborarea dintre România și țara sa, în cadrul UNESCO, și despre contribuția României la activitatea UNESCO, în general. **«Noi în Elveția considerăm România una dintre țările cele mai apropiate de noi; mă refer atît la problemele care ne preocupă cît și la simpatia noastră. Există o colaborare strînsă între secretarii generali UNESCO ai țărilor noastre, care constituie, mai mult sau mai puțin, organele executive ale comisiilor naționale, așa că a veni la dumneavoastră e aproape ca și cum te-ai duce într-o casă vecină. Eu, personal, am considerat întotdeauna România ca pe o țară «de cap», înțeleaptă și în același timp o țară de suflet.»**

«O VIZITĂ DE MARE SUCCES...»

În luna iulie, ne-a vizitat țara, **Secretarul de Stat al Statelor Unite ale Americii, WILLIAM ROGERS.** Vorbindu-mi de rezultatele vizitei și sentimentele cu care se întoarce în Statele Unite, dl. Rogers mi-a spus: **«Consider că a fost o vizită de mare succes. Atît doamna Rogers cît și eu sîntem aici pentru prima oară. Sîntem foarte impresionați de prietenia poporului român, de căldura cu care am fost primiți, nu numai de oficialitățile guvernamentale ci și de public în general, și ne întoarcem cu amintiri cît se poate de calde despre România, și poporul român. Cît privește rezultatele călătoriei, am realizat o serie de acorduri care, cred că vor duce la dezvoltarea și mai mare a relațiilor dintre România și S.U.A.»**

— Ați avut o lungă convorbire cu președintele Ceaușescu.

— De la început plănuisem să stăm de vorbă o oră, apoi, convorbirea noastră a ținut patru ore.

— Îmi închipui că a fost o convorbire fructuoasă?

— Da. A fost extrem de folositoare. Dl. Ceaușescu este un om foarte inteligent, lucid și interesant. Am vorbit despre o serie de probleme cuprinzînd multe dintre focarele de tensiune din lume și consider că discuția a fost utilă. Vom continua să avem contacte strînse cu România și în lunile, în anii care vor veni.

— Ce ne puteți spune despre dezvoltarea relațiilor româno-americane, în general?

— S-au îmbunătățit simțitor. La ora actuală există un schimb mult mai mare de persoane, — doctori, oameni de știință etc. După cum știți, România are un centru cultural la New York, iar noi avem un centru cultural la București. Am semnat, în cadrul vizitei actuale, o convenție consulară, am ridicat restricțiile pe care le aveam în legătură cu călătoriile diplomaților dv. înăuntrul Statelor Unite. În general, consider că la ora actuală relațiile noastre sînt bune.»

ESTETICIENII, ÎNTR-UN CONGRES PENTRU PRIMA OARĂ ÎNTR-O ȚARĂ SOCIALISTĂ

Între 28 august și 2 septembrie a avut loc la București, cel de-al 7-lea Congres Internațional de estetică. Esteticieni de pe toate continentele — un număr impresionant care se ridică la peste 500, s-au întîlnit la București pentru a discuta despre «Estetica, arta și condiția umană contemporană». Iată cîteva opinii ale participanților. Dl. **JAN ALER, din Olanda, secretarul general al Comitetului internațional de estetică,** vorbind despre importanța Congresului spunea **«Este pentru prima dată cînd un congres de estetică se bucură de o prezență atît de completă și de impresionantă, nu numai a țărilor din vest ci și a țărilor socialiste. Acest lucru a conferit schimbului de**

opinii, dezbaterilor, care au avut loc, precum și rezultatelor congresului, o amploare cu totul nouă. În al doilea rînd este pentru prima dată că un congres de estetică a reliefat atît de bine importanța socială a artei, importanța artei pentru formarea omului. Adică, nu ne punem numai problema cum va arăta arta viitorului ci care va fi aportul artei la modelarea omului viitorului și în sensul acesta pot spune,fără să exagerez, că rezultatul va fi foarte impresionant».

Vorbind despre organizare și despre echipa românească care a pregătit acest congres, dl. Aler, a spus: «Echipa a lucrat în mod extrem de eficace pentru organizarea unui congres care avea o asemenea amploare încît era aproape imposibil să-i găsești o structură. Comitetul român a făcut din această masă amorfă de comunicări din toate părțile lumii un congres extrem de bine organizat și de disciplinat și extrem de coerent. Aportul științific românesc la Congres (comunicări, mai bine de 20 de titluri de lucrări de estetică și un dicționar de estetică generală) a fost o revelație și ne întoarcem acasă cu impresia că România se află în avangarda gîndirii estetice».

MICHAEL OVSYANNIKOV, decanul Institutului de Filozofie al Academiei de Științe din Moscova vorbind despre congres a spus la rîndul său: «Acesta este al treilea Congres de estetică la care iau parte, primul a fost cel de la Amsterdam din 1964, al doilea la Upsala, în Suedia în 1968, și al treilea e acum, aici, la București. Trebuie să vă spun că acesta este Congresul cel mai reprezentativ. Caracteristica acestui congres o constituie faptul că este pentru prima oară că un asemenea congres are loc într-o țară socialistă. Este un eveniment deosebit, care marchează un moment crucial în viața estetică a lumii contemporane. Sîntem foarte mulțumiți de felul în care au pregătit acest congres colegii noștri români. Ei au organizat de asemenea o expoziție internațională a cărții de estetică care a fost minunată. Totul a fost foarte bine gîndit în cele mai mici detalii».

Tot despre importanța congresului mi-a vorbit și **prof. HUNGERLAND** din S.U.A.: «Primul lucru important în legătură cu el e că are loc la București. Și acest lucru este semnificativ pentru că Comitetul internațional de estetică fiind constituit în apusul Europei, s-a ținut întotdeauna ca congresul să se desfășoare în locuri tradiționale. Este prima dată cînd ne-am gîndit să venim în estul Europei. Consider că este o inițiativă de mare succes».

Delegatul Mexicului, ADOLFO SANCHEZ, VASQUEZ, autorul unei antologii de estetică a vorbit în primul rînd despre cartea sa: «Am publicat într-adevăr o antologie de estetică marxistă, dar condițiile în care am fost nevoit să lucrez în Mexic au fost destul de grele. Nu e ușor să găsești documentarea necesară. Din cauza asta volumul are imperfecțiuni și limite, pe care după acest congres, la ediția ulterioară intenționez să le îndrept. Acum, după ce cunosc mai bine estetica românească socotesc că ea nu a fost reprezentată în antologie la justa ei valoare, adică, abia contactul direct cu personalitățile românești mi-a demonstrat că aportul esteticii românești la estetica marxistă este, probabil, unul dintre cele mai elevate și valoroase din lume. Pentru că plecînd de la principiile fundamentale ale marxismului, ea s-a dezvoltat într-o mare libertate de gîndire, de discuție, fără limitări dogmatice și acest lucru e dovedit de rezultatele pozitive la care a ajuns. Cît despre congres — el a fost foarte bine organizat, și, după cum reiese din discuții, spre deosebire de alte congrese similare, tematica și aspectul teoretic au fost strîns legate de problemele de strictă actualitate».

ÎN ATENȚIE: CERCETAREA VIITORULUI

O altă întîlnire internațională, un alt prilej de schimburi rodnice de păreri — cea de a 3-a Conferință Mondială asupra Cercetării Viitorului. O serie de personalități marcante... Printre ele, prof. **ANTHONY WIENER, de la Centrul de Prognoză din Houston-Texas.** «Sînt foarte impresionat de contribuția românească la organizarea Conferinței, de faptul că s-au adunat atît de mulți oameni de știință dintr-un număr atît de mare de țări, într-un cadru unde pot schimba vederi, unde pot învăța unii de la alții. Cît privește caracterul științific al contribuției românești, sînt foarte impresionat de punctele de vedere pe care le-am auzit și care dovedesc — întorcîndu-ne la scrierile lui Marx, că concepția marxistă permite mai multe posibilități pentru viitorul societății și depinde de poporul societății respective să planifice și să muncească în așa fel încît să realizeze acele posibilități care sînt cele mai potrivite pentru el.

— Vă referiți la adaptarea la condițiile specifice ale fiecărei țări, la ceea ce e mai potrivit și mai interesant pentru fiecare țară în parte?

— Da. Într-adevăr, cred că fiecare țară are condiții diferite care îi stau în față. Există de asemenea mai multe soluții la diferitele pro-

bleme pentru fiecare țară, și este important să știm cît mai multe despre condițiile respetive și consecințele pe care le poate avea o hotărîre sau alta. Cu cît cunoaștem aceste condiții mai bine, cu atît vom face treabă mai bună.»

Pe dl. **ARNE SÖRENSEN, Secretarul General al Comitetului Permanent al conferințelor mondiale de Cercetarea Viitorului** l-am rugat să-mi vorbească despre contribuția științifică a românilor la această Conferință.

— Cunosteați lucrările lor înainte de a veni aici?

— Da. Acum un an am participat la o Conferință românească legată de prognoză, cu o participare de 60 de persoane, majoritatea români. Ceea ce m-a frapat a fost poziția pe care o au oamenii de știință aici, în materie de prognoză, o poziție foarte serioasă, solidă. M-a impresionat, de asemenea, folosirea matematicii drept instrument. Trebuie să vă spun că în privința oamenilor de știință români, impresiile mai puternice le-am cules de la Conferința aceea mai mică, pentru că de data asta am fost foarte prins cu probleme organizatorice. Ceea ce m-a impresionat anul trecut și m-a impresionat și anul acesta, și mai ales după ce am auzit mesajul președintelui Ceaușescu de la deschiderea Conferinței, este că există o relație atît de strînsă între vîrful politic și vîrful științific al țării. Iată de ce România este una dintre țările în care știința se aplică foarte repede la schimbările concrete din societate și asta mi se pare un lucru foarte interesant, atît văzut cu ochii cît și auzit din rapoarte.

Marele savant francez, BERTRAND DE JOUVENEL, a ținut să-mi spună la rîndul său: **«După mine datoram o mare recunoștință guvernului și intelectualilor români pentru această conferință, pentru că a permis pentru prima dată întîlnirea laolaltă la o asemenea conferință a cercetătorilor occidentali și a celor din țările socialiste. E un contact indispensabil și inițiativa o datorăm României. Sîntem, cum spuneam, foarte recunoscători, și trebuie să continuăm acest contact stabilit prin intermediul României. România a devenit, acum, placa turnantă a activității în domeniul prognozei».**

«FERICIREA SE NAȘTE DIN CĂLDURA SUFLETULUI TĂU»

În încheiere aș dori să citez cuvintele unei studente americane, dintr-un grup de 500 de elevi și studenți din Texas care au făcut un turneu printr-o serie de orașe românești, prezentînd concerte de muzică americană populară și ușoară și muzică de jazz, animați de sentimentele cele mai pure de prietenie. Am luat acestor tineri vreo 20 de interviuri, dovezi de tinerețe și căldură omenească, împărtășită românilor, aici, pe aceste meleaguri ale noastre, printre ele e și un interviu luat unei fete, extrem de frumoase, studentă la biologie, **GEORGIANA ANDERSEN.** Iată ce ne spunea Georgiana, înainte de a-și lua la revedere: **«Mi-a plăcut fiecare clipă din această călătorie. Ceea ce m-a impresionat cel mai tare au fost oamenii, contactul uman. M-au impresionat cuvintele pe care ni le-a adresat președintele Nicolae Ceaușescu, cînd ne-a primit la mare, și am simțit că doresc mult să mă întorc în România și să împărtășesc o parte din sufletul meu țării dv. Știți, eu am simțit aici că dacă dăruiești o fărîmă din sufletul tău oamenilor — în cazul acesta românilor — te simți într-adevăr fericit. Fără asta nu există fericire adevărată. Poți avea toate bogățiile materiale din lume, dar fericirea se naște din a împărtăși altora din căldura sufletului tău. Altfel nici nu poți spune că trăiești cu adevărat. Iubesc România din tot sufletul, și vreau să mă întorc.»**

AURUL CENUȘIU

Ritmul se accelerează. Arhitectura vieții contemporane împrumută liniile și cadența viitorului înainte ca prezentul să devină «trecut». E aventura inteligenței omenești active și care primează, mai mult ca niciodată pînă acum în istoria științei. Pe piața mondială se schimbă «idei». Ele reprezintă marfa cea mai prețuită, moneta forte a unei țări, cînd vizează inovarea eficientă. Șansele de progres sînt cîntărite în inteligență tehnică, stimulată, receptată, asimilată, generalizată. Ceea ce se confruntă astăzi este «noul», produsul mai bun, din toate punctele de vedere, și mai ieftin decît cel de anul trecut, care a fost mai bun, din toate punctele de vedere, și mai ieftin decît cel din anul anterior. Nevoile omului de mîine, ale societății, sînt devansate, prevăzute. Pe acestea sîntem invitați să le cunoaștem și să le apreciem, viitorul este cel pe care-l vizităm în marile tîrguri internaționale, Este o parte din el figurat în standurile saloanelor de invenții și inovații. Iată de ce nu este o bucurie efemeră în faptul că ori de cîte ori am îndrăznit să ducem în competițiile internaționale rodul inteligenței românești, aprecierile au fost elogioase, obținînd medalii de aur și argint. Este aici certitudinea posibilităților noastre.

Am început să ne prezentăm la tîrguri și saloane internaționale din 1968. Din cele 140 de invenții prezentate, România a obținut 129 de medalii, dintre care 88 de aur, 40 de argint și o medalie de bronz. Numai în anul 1972, din 54 de invenții, 48 au fost medaliate — 31 cu aur, 16 cu argint și o medalie de bronz. *Poate este interesant de amintit că* valoarea economiilor postcalculate aduse de invențiile și inovațiile aplicate în ultimul timp se ridică anual la aproximativ un miliard nouă sute milioane. lei. *Activitatea de valorificare a creației tehnice desfășurată în țara noastră a permis uzinelor, combinatelor, institutelor de cercetări și proiectări să concretizeze un volum important de efecte tehnico-economice, prin eliminarea unor importuri costisitoare și sporirea exportului de produse, instalații și licențe. «Este cunoscut că valoarea comercială și puterea competitivă a invențiilor, cercetate din punct de vedere al noutății și al progresului tehnic pe plan mondial în țara de origină, este deosebit de mare, ne spunea tovarășa Elena Bedivan de la Oficiul de Stat pentru invenții și mărci, în fața firmelor care își propun să achiziționeze licențe, produse și instalații numai atunci cînd prezintă garanția că investițiile ce se vor face pentru invențiile respective vor aduce profiturile și cîștigul social pe măsura importanței lor reale, ale acestor invenții».S-au încheiat unele contracte de export, licențe, produse, instalații, documentații cu diferite țări. De asemenea, datorită faptului că schimburile științifice și tehnice dintre țara noastră și alte țări constituie nu numai o cale către circuitul internațional al cunoștințelor tehnice, ci creează tot mai mult loc pentru diferite forme de cooperare în producție și tehnologie, inevitabilă în diviziunea internațională a muncii și a dezvoltării relațiilor economice cu alte țări, s-a început experimentarea unor brevete românești în comun cu diferite firme străine. Rezultatele, obținute pînă în prezent sînt din cele mai bune, astfel că se vor crea în curînd cooperări sistematizate în producție, și pe bază de brevete românești, între organizații socialiste din Republica Socialistă România și analoge lor din străinătate.*

Am dori să subliniem, în încheiere, o acțiune care adaugă o nouă dimensiune ideilor noi științifice și tehnice: România, prin mijloace directe cît și prin intermediul Organizației Mondiale pentru Proprietatea Intelectuală (OMPI), sprijină orice inițiativă menită să conducă la un schimb fertil de idei, astfel încît brevetele de invenție să capete, în afara conținutului tehnic și juridic și unul umanitar, spre binele tuturor oamenilor.

→

CÎTEVA DINTRE INVENȚIILE ROMÂNEȘTI MEDALIATE CU AUR ÎN COMPETIȚIILE INTERNAȚIONALE ALE ANULUI 1972

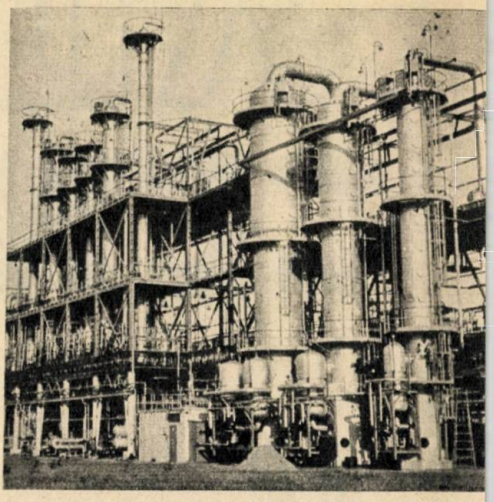

LA CAEN, ÎN FRANȚA, SEPTEMBRIE 1972.

PATRU INVENȚII — PATRU MEDALII DE AUR:

- o **Procedeu de obținere a unei peniciline de semisinteză (meticilina, ampicilina)**
- o **Procedeu de preparare a clorhidratului de tetraciclină (autor Gavrilescu și colaboratorii)**
- o **Mediu de cultură pentru obținerea penicilinei G. (autor Viorica Ardeleanu Enescu și colaboratorii)**
- o **Procedeu de obținere a griseofulvinei prin biosinteză (autor Viorica Ardeleanu Enescu si colaboratorii)**

Titularul invențiilor — Fabrica de antibiotice — Iași, septembrie 1972.

LA VIENA, SEPTEMBRIE 1972

AU OBȚINUT MAREA MEDALIE DE AUR CU DIPLOMA:

- o **Procedeu continuu de fabricare a esterilor acetici (autor Leonhard Bauer și colaboratorii — titular: Fabrica de Produse chimice «Solventul» Timișoara)**
- o **Procedeu de fabricare a esterilor acidului oftalic din alcooli cu atomi de crilon C_7–C_{10} și anhidridă ftalică (autor — ing. Avram Mangiurea și colaboratorii. titular, aceeași fabrică timișoreană)**
- o **Ventil pentru fluide corozive GIP Borzești (autor: Ambrozie Gheorghe)**
- o **Procedeu și instalație de purificare a acetonei (autor: ing. Ion Anton și colaboratorii; titular: Grupul industrial de petrochimie Borzești)**

LA BRUXELLES, MARTIE 1972

MAREA MEDALIE DE AUR CU DIPLOMĂ:

- o **Proces pentru obținerea uleiurilor de motoare cu caracteristici îmbunătățite prin tratare cu hidrogen**
- o **Proces de reactivare a catalizatorilor uzați de platină pe suport de alumină**
- o **Proces și reactor pentru hidrogenarea distructivă a uleiurilor lubrifiante**

LA KÖLN, SEPTEMBRIE 1972

MEDALIA DE AUR

- o **Transformator trifazat pentru sudarea electrică cu arc (autor: ing. Ștefan Grosu, de la ICPE**
- o **Servomotor autoreductor (autor: ing. D. Teodorescu)**